HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1797 HATÁROZATA

(2017. május 23.)

a Németország által egyes végső fogyasztók tekintetében végrehajtott SA.42393 (2016/C) (korábbi 2015/N) számú (csökkentett kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés pótdíj), valamint a Németország által a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésre vonatkozó támogatási programnak a zárt hálózatban alkalmazott kapcsolt energiatermelő létesítményekre való kiterjesztése érdekében végrehajtani tervezett SA.47887 (2017/N) számú támogatási programról

(az értesítés a C(2017) 3400. számú dokumentummal történt)

(Csak az angol nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felszólította az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket ([1]) és tekintettel az észrevételeikre,

tekintettel továbbá az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

(1) 2015. augusztus 28-án a német hatóságok értesítették a Bizottságot a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésről szóló törvény (*Kraft-Wärme-Kopplungsgesetz*, a továbbiakban: a bejelentett 2016. évi KWKG) tervezett módosításáról, amelyet azt követően 2015. december 21-én el is fogadtak. A 2016. évi KWKG a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésről szóló, 2002. március 19-i törvény (a továbbiakban: 2002. évi KWKG) helyébe lépett.

(2) A 2016. október 24-én kelt levelében (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat) a Bizottság értesítette a német hatóságokat, hogy jóváhagyta a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelő létesítmények (a továbbiakban: CHP-létesítmények), az energiatároló létesítmények és távfűtő/távhűtő hálózatok bejelentett 2016. évi KWKG szerinti támogatását, de úgy döntött, hogy a Szerződés 108. cikkének (2) bekezdése alapján eljárást indít a bejelentett 2016. évi KWKG szerint egyes végső fogyasztóknak a CHP-pótdíj tekintetében juttatott mérséklés tekintetében.

(3) Az eljárás megindításáról szóló határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]). A Bizottság felkérte az érdekelt feleket a támogatási intézkedéssel kapcsolatos észrevételeik megtételére.

(4) A Bizottság megkapta az érintett felek észrevételeit. A Bizottság az észrevételeket továbbította a német hatóságok felé, amelyek lehetőséget kaptak a válaszadásra; a választ 2017. január 13-án, aznapi keltezésű levélben kapták meg.

(5) A német hatóságok az eljárás megindításáról szóló határozatra vonatkozó észrevételeiket 2016. november 10-én küldték meg. A 2017. február 6-i, 2017. március 29-i és 2017. április 28-i információkérést követően kiegészítő információkat küldtek 2017. február 10-én, 2017. március 31-én és 2017. május 2-án.

(6) A német hatóságok emellett értesítették a Bizottságot, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás tárgyát képező, CHP-pótdíjra és az egyes végső fogyasztók CHP-pótdíj mérséklésére vonatkozó rendelkezéseket a kapcsolt és automatikus villamosenergia-termelést szabályozó rendelkezések módosításáról szóló 2016. december 22-i törvénnyel (*Gesetz zur Änderung der Bestimmungen zur Stromerzeugung aus Kraft-Wärme-Kopplung und zur Eigenerzeugung*, a továbbiakban: a 2016. december 22-i törvény) módosították.

([1]) HL C 406., 2016.11.4., 21. o.

([2]) A Bizottság határozata (2016. október 24.) az SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N) számú állami támogatásról – Németország – A németországi kapcsolt energiatermelés támogatásának reformja – Felhívás észrevételek benyújtására az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (2) bekezdése értelmében (HL C 406., 2016.11.4., 21. o.).

(7) 2017. március 29-én a német hatóságok értesítették a Bizottságot a CHP-létesítmények Bizottság által 2016. október 24-én jóváhagyott támogatásának tervezett módosításáról. A módosításról való értesítést az SA.47887 (2017/N) számon vették nyilvántartásba. 2017. április 3-án a német hatóságok további információkat nyújtottak be. A módosítás EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése és az (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet ([3]) 4. cikke szerinti előzetes értékelését figyelembe vették e határozat meghozatalakor (7. szakasz).

(8) 2017. április 25-én a német hatóságok mindkét eljárás kapcsán értesítették a Bizottságot hozzájárulásukról, hogy az SA.42393 és az SA.47887 számú ügyekben kivételesen angol nyelven hozzák meg és küldjék ki a határozatokat.

2. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁSSAL ÉRINTETT ÁLLAMI TÁMOGATÁS (CSÖKKENTETT CHP-PÓTDÍJ) RÉSZLETES LEÍRÁSA

2.1. A 2016. évi KWKG bemutatása: célkitűzések és háttér

(9) A 2016. évi KWKG (bejelentett és módosított verziójának) célja a németországi villamosenergia-termelés energiahatékonyságának növelése azáltal, hogy 2020-ra 110 TWh/évre, 2025-re pedig 120 TWh/évre növeli a nettó villamosenergia-termelést a CHP-létesítményekben, a jelenlegi 96 TWh/évvel szemben. A német hatóságok arra számítanak, hogy az energiahatékonyság növelése következtében 2020-ra a villamosenergia-ágazatban hozzávetőlegesen 4 millió tonnával csökkenthetnék a CO_2-kibocsátásukat, mivel Németország CHP-létesítményekből származó villamosenergia-termelése a szénfeldolgozó erőművek külön hő- és villamosenergia-termelése helyébe lépne. A reform az *Energiewende* (villamos energia átalakítás) keretében elfogadott rendelkezések részét képezi.

(10) A 2016. évi KWKG szerint az új, a korszerűsített és az átalakított nagy hatásfokú CHP-létesítmények kaphatnak támogatást ([4]). Emellett annak érdekében, hogy a meglévő távfűtési létesítményekben a termelés 15 TWh/év szinten maradjon, illetve esetleg visszaálljon a korábbi 20–22 TWh/év szintre, Németország 2019-ig támogatja a távfűtési szektorban meglévő gázüzemű CHP-létesítményeket. A 2016. évi KWKG támogatja emellett az új hő- és hűtésienergia-tároló létesítményeket, illetve az átalakított energiatároló létesítményeket, mivel azok növelik a CHP-létesítmények rugalmasságát, és végső soron segíthetik a CO_2-kibocsátás további csökkentését a villamosenergia-ágazatban. Támogatás adható még a fűtő- és hűtőhálózatok kiépítéséhez vagy bővítéséhez, tekintettel arra, hogy a távfűtéssel együtt használt CHP-létesítmények alkalmazása növeli a rendszer energiahatékonyságát. Ezeket a támogatásokat a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában jóváhagyta ([5]).

(11) A bejelentett 2016. évi KWKG 2016. január 1-jén lépett hatályba. A törvény nem függesztette fel a pótdíjról és a pótdíj mérsékléséről szóló rendelkezések hatálybalépését. A 2016. december 22-i törvény 2017. január 1-jei hatállyal módosította a CHP-pótdíjra és az egyes végső fogyasztók által fizetendő CHP-pótdíj mérséklésére vonatkozó rendelkezéseket (a továbbiakban: a módosított 2016. évi KWKG).

(12) Már a 2016. évi KWKG által hatályon kívül helyezett 2002. évi KWKG céljai között is szerepelt az éghajlatvédelem, a környezetvédelem és az energiahatékonyság. A 2002. évi KWKG rendelkezéseket tartalmazott különösen a CHP-létesítmények üzemeltetőinek juttatott prémiumkifizetésekre vonatkozóan annak érdekében, hogy Németországban a CO_2-kibocsátás (1998-hoz képest) 2005-re 10 millióval, 2010-re pedig legalább 20 millióval csökkenjen. A prémiumot a 2002. évi KWKG vezette be, és azt a kedvezményezettek a villamos energia értékesítésével szerzett bevételeken felül kapták. A 2002. évi KWKG szerinti támogatásokat szintén pótdíjakból fedezték (a továbbiakban esetenként: CHP-pótdíj), és a 2002. évi KWKG is mérsékelte ennek a pótdíjnak a mértékét egyes végső fogyasztók számára. A 2002. évi KWKG azonban az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdése alapján nem került bejelentésre a Bizottságnak.

2.2. A CHP-pótdíjak és azok mérséklése egyes végső felhasználók vonatkozásában

2.2.1. *A rendes CHP-pótdíj és az egyes végső fogyasztókra alkalmazott mérséklések a 2016. évi KWKG-ban*

(13) A CHP-létesítmények, az energiatároló létesítmények és a távfűtő/távhűtő hálózatok támogatását a végső fogyasztók számára a közhálózaton vagy zárt elosztórendszeren keresztül szolgáltatott villamos energiára kivetett pótdíjból (a továbbiakban: CHP-pótdíj) fedezik. A pótdíjat a hálózatüzemeltetők a hálózati díjon felül szedik be. A pótdíj neve a 2016. évi KWKG-ban *KWKG-Umlage* (lásd a 2016. évi KWKG 26. §-ának (1) bekezdését). A hálózatüzemeltetőknek külön kell nyilvántartaniuk a beszedett CHP-pótdíjakat (a bejelentett 2016. évi KWKG 26. §-ának (1) bekezdése és a módosított 2016. évi KWKG 26. §-ának (3) bekezdése).

([3]) A Tanács (EU) 2015/1589 rendelete (2015. július 13.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 248., 2015.9.24., 9. o.).
([4]) A szén- és lignittüzelésű CHP-létesítmények ki vannak zárva a 2016. évi KWKG szerint támogatható létesítmények köréből.
([5]) Lásd az 1. lábjegyzetet.

(14) A CHP-pótdíj összegét az átvitelirendszer-üzemeltetők évente számítják ki, a végső fogyasztók számára a közhálózaton vagy zárt elosztórendszeren keresztül szolgáltatott villamos energia egy kWh-jára vetítve.

(15) A módosított 2016. évi KWKG 27b. §-a kimondja, hogy a tárolt villamos energia után akkor kell a CHP-pótdíjat megfizetni, amikor azt az energiatároló létesítményből kiveszik, és nem akkor, amikor oda betáplálják.

(16) A végső fogyasztók egyes csoportjaira azonban a 2016. évi KWKG alapján mérsékelt összegű pótdíjfizetési kötelezettség vonatkozik. Az 1 GWh-nál nagyobb éves fogyasztású végső fogyasztók („B kategóriájú végső fogyasztók") számára a bejelentett 2016. évi KWKG 0,04 eurócent/kWh-ban állapította meg a CHP-pótdíj maximális összegét. A végső fogyasztók másik, mérsékelt CHP-pótdíj-fizetésre jogosult típusába azok a végső fogyasztók tartoznak, amelyek a feldolgozóiparban működnek, 1 GWh-nál többet fogyasztanak, és villamosenergia-költségük meghaladja az árbevétel 4 %-át („C kategóriájú végső fogyasztók"). A végső fogyasztók e kategóriája számára a bejelentett 2016. évi KWKG 0,03 eurócent/kWh-ban állapította meg a CHP-pótdíj maximális összegét (a bejelentett 2016. évi KWKG 26. §-ának (2) bekezdése). A teljes CHP-pótdíjat fizető végső fogyasztókat „A kategóriájú végső fogyasztóknak" nevezik.

(17) A CHP-pótdíj bejelentett 2016. évi KWKG szerinti (eurócent/kWh-ban meghatározott) mértékét ([6]) az alábbi 1. táblázat tartalmazza 2016 tekintetében:

1. táblázat

CHP-pótdíjak 2016-ban

A kategória	B kategória	C kategória
0,445	0,04	0,03

(18) Az átviteli hálózat üzemeltetői által a 2016-os CHP-pótdíj megállapítása érdekében ([7]) készített előrejelzések ([8]) alapján a kategóriák relatív méretével és a mérséklések fontosságával kapcsolatosan a német hatóságok az alábbi értékeket határozták meg:

2. táblázat

A végső fogyasztói kategóriák fogyasztásból és a CHP finanszírozásából kivett része

	Összesen	A. kat.	B. kat.	C. kat.
Várható fogyasztás GWh-ban	485 149	259 748	143 883	81 518
Rész az összfogyasztásból	100 %	53,54 %	29,66 %	16,80 %
CHP-pótdíj 2016-ban (eurócent/kWh), kerekített összeg		0,445	0,04	0,03
Várható CHP-pótdíj (összesen, millió EUR-ban)	1 239	1 157	58	24
Rész az összbevételből	100 %	93 %	5 %	2 %
Feltételezett ([1]) CHP-pótdíj 2016-ban (eurócent/kWh), kerekített összeg	0,255			

([6]) Lásd https://www.netztransparenz.de/de/file/KWKG-Aufschlaege_2016_V01.pdf
([7]) Az előrejelzések elérhetőek a következő weboldalon: https://www.netztransparenz.de/Portals/1/Content/Kraft-W%C3%A4rme-Kopplungsgesetz/KWK-G-Aufschl%C3%A4ge-Prognosen/KWKG_Prognose_2016_nach_KWKG_2016_Internet.pdf
([8]) Németország arról számolt be, hogy a végleges értékeket leghamarabb 2017 második szemeszterében fogja meghatározni.

	Összesen	A. kat.	B. kat.	C. kat.
A feltételezett CHP-pótdíj és a tényleges CHP-pótdíj különbsége		– 0,19 ([2])	0,215 ([3])	0,225 ([4])
Kedvezmény (millió EUR-ban) – kerekített összeg		– 494	310	184

([1]) A feltételezett CHP-pótdíj az a pótdíj, amelyet minden felhasználó tekintetében alkalmazni kellene, ha a B és C kategóriájú fogyasztók nem részesülnének mérséklésben.
([2]) Amennyiben a B és C kategóriájú végső fogyasztók nem részesülnek mérséklésben, az A kategória végső fogyasztóira alkalmazandó CHP-pótdíj 0,19 EUR cent/KWh-val lenne kevesebb.
([3]) Amennyiben a B és C kategóriájú végső fogyasztók nem részesülnek mérséklésben, a B kategória végső fogyasztóira alkalmazandó CHP-pótdíj 0,215 EUR cent/KWh-val lenne több.
([4]) Amennyiben a B és C kategóriájú végső fogyasztók nem részesülnek mérséklésben, a C kategória végső fogyasztóira alkalmazandó CHP-pótdíj 0,225 EUR cent/KWh-val lenne több.

(19) A CHP-pótdíj mérséklésére vonatkozó rendelkezéseket a 2002. évi KWKG vezette be. A 100 000 kWh-nál magasabb évi fogyasztással rendelkező végső fogyasztók (a továbbiakban: a B kategóriájú végső fogyasztók) számára a 2002. évi KWKG 0,05 eurócent/KWh-ban állapította meg a CHP-pótdíj összegét. A 100 000 kWh-nál magasabb fogyasztású azon feldolgozóipari fogyasztók esetében, amelyek villamos-energia költségei meghaladják az árbevétel 4 %-át (a továbbiakban: C kategóriájú fogyasztók), a 2002. évi KWKG 0,025 eurócent/KWh maximális CHP-pótdíjat állapított meg.

2.2.2. *A 2016. december 22-én módosított 2016. évi KWKG szerinti CHP-pótdíjak és azok mérséklése*

(20) A német hatóságok jelezték, hogy 2017. január 1. után csak azok az intenzív villamosenergia-felhasználók részesülhetnek kedvezményben, akik az EEG 64. §-ával összefüggésben értelmezett (lásd a módosított 2016. évi KWKG 27a. §-át) megújuló energiaforrásokról szóló törvény (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*, 2014. évi EEG ([9])) 63. §-ának (1) bekezdése alapján az EEG pótdíj kedvezményre (vagyis arra a Németországban alkalmazott villamosenergia-kedvezményre, amelynek célja a megújuló energiaforrások EEG törvény szerinti támogatásának finanszírozása) jogosultak. Az ott felállított követelmény értelmében:

a) a vállalkozás az EEG 4. mellékletében szereplő valamely szektorba tartozik;

b) a villamos energia, amely után EEG pótdíj fizetendő és amelyet a vállalkozás maga használt fel a pénzügyi évben a felhasználás helyén legalább 1 GWh;

c) az érintett vállalkozás a felhasználás helyén az EEG 4. melléklete szerinti valamely szektorba tartozik;

d) a vállalkozás villamosenergia-felhasználása eléri:

— az EEG 4. mellékletének 1. listáján szereplő vállalkozások esetén a 14 %-ot,

— az EEG 4. mellékletének 2. listáján szereplő vállalkozások esetén a 20 %-ot;

e) a vállalkozásnak igazolt energia vagy környezetvédelmi vezetési rendszerrel kell rendelkeznie. Amennyiben a vállalkozás 5 GWh-nál kevesebbet fogyasztással rendelkezik, az energiahatékonyság javítását más alternatív módszerekkel is elérheti;

f) a vállalkozás villamosenergia-felhasználása a villamos energia költsége és az utolsó 3 lezárt pénzügyi évben elért bruttó hozzáadott érték (a továbbiakban: BHÉ) számtani középének aránya alapján kerül kiszámításra. Az érintett villamosenergia-költség a vállalkozás által várhatóan felhasznált villamos energia és a villamos energia várható díja szorzatának felel meg. A várható villamosenergia-fogyasztás az utolsó 3 lezárt pénzügyi évben elért fogyasztás számtani átlagában kerül meghatározásra ([10]). A villamos energia várható ára a villamos energia hasonló fogyasztású vállalkozásokra alkalmazott átlagos piaci ára.

([9]) A 2014. évi EEG elérhető a következő weboldalon: http://www.gesetze-im-internet.de/eeg_2014/ A 2014. évi EEG-t 2014. július 24-én hirdették ki a német hivatalos lapban (BGBl I 2014 33. sz., 1066. o.).
([10]) A vállalkozás villamosenergia-fogyasztása kiszámításának módját a Bizottság az állami támogatásokról szóló SA.38632 és SA.44679 határozatában hagyta jóvá (lásd az SA.38632 (2014/N) (ex 2013/NN) állami támogatás – Németország – EEG 2014 (2014. július 23.) bizottsági határozatot (HL C 325., 2015.10.2., 4. o.) és az SA.44679 (2016/N) – Németország – A villamosenergia-fogyasztás EEG szerinti kiszámítása módjának megváltoztatásáról (2016. december 20.) szóló bizottsági határozatot (HL C 68., 2017.3.3., 10. o.).

(21) Az e feltételeknek megfelelő vállalkozások tekintetében a CHP-pótdíj maximális összege:

a) az 1 GWh-t el nem érő fogyasztás esetén: nincs maximalizálva – teljes CHP-pótdíj;

b) ezen felüli fogyasztás esetén: a teljes CHP-pótdíj 15 %-a.

(22) A pótdíj teljes összegét azonban kizárólag az alábbi százalékú, a vállalkozás által az utolsó 3 lezárt pénzügyi évben elért BHÉ számtani átlagára alkalmazott kedvezményekben részesülő fogyasztási pontokra kell alkalmazni:

a) a magas energiafelhasználás legalább 20 %-át elérő vállalkozások számára a BHÉ 0,5 %-a;

b) a magas energiafelhasználás 20 %-ánál alacsonyabb energiafelhasználással rendelkező vállalkozások számára a BHÉ 4 %-a.

(23) A CHP-pótdíj e maximumoknak köszönhető mérséklése azonban semmilyen esetben sem járhat 0,03 eurócent/KWh-nál kisebb összeg megállapításával az 1 GWh-t meghaladó villamos energia tekintetében.

(24) 2017-re a módosított 2016. évi KWKG a CHP-pótdíj teljes összegű mértékét 0,438 eurócent/KWh-ban határozza meg (a módosított 2016. évi KWKG 37. §-a).

2.2.3. *Az átállási terv*

(25) A német hatóságok a következő CHP-pótdíjakat állapították meg a 2011–2016 közötti időszakra:

	Teljes díj (eurócent/KWh-ban)	B kat. végső fogyasztók		C kat. végső fogyasztók	
		(eurócent/KWh-ban)	A teljes díj %-a	(eurócent/KWh-ban)	A teljes díj %-a
2011	0,03	0,03	100	0,025	83
2012	0,002	0,05	2 500	0,025	1 250
2013	0,126	0,06	48	0,025	20
2014	0,178	0,055	31	0,025	14
2015	0,254	0,051	20	0,025	10
2016	0,445	0,04	9	0,03	7

(26) A német hatóságok magyarázata szerint a pótdíj a támogatás szükségének mértéke szerint kerül kiszámításra, és a túl magasan (vagy túl alacsonyan) meghatározott várható értékek helyesbítésére korrekciós eszközök állnak rendelkezésükre, mivel az A kategóriájú végső fogyasztókat terhelő pótdíj összegét az adott évben várható támogatás alacsony szintje vagy az előző évben túl magasan megszabott pótdíj mértékének korrekciója miatt gyakran túl alacsonyan határozták meg. Ez történt például 2012-ben, amikor a CHP-pótdíj – a tényleges értékekhez képest túl magas – 2009-es CHP-pótdíj korrekciója miatt volt alacsony. Ezzel szemben a C kategóriájú végső fogyasztókra kiszabott pótdíj állandó maradt, ezért az 2012-ben a normál pótdíj nagyobb százalékát tette ki.

(27) A német hatóságok a B és C kategóriájú végső fogyasztókra vonatkozó átállási tervet készítettek. A terv célja, hogy 2019-re a B és C kategóriájú végső fogyasztók által fizetett CHP-pótdíj mértékét fokozatosan a nem energiaigényes fogyasztók esetén 100 %-ra, az energiaigényes fogyasztók esetén pedig a teljes CHP-pótdíj 15 %-ára növeljék.

(28) Az átállási tervet 2011-ben kezdték végrehajtani. Mivel a B és C kategóriájú fogyasztók által megfizetett pótdíjak 2011-ben és 2012-ben összesen az általános pótdíj 100 %-ánál többet tettek ki, ezért az átállási terv a nem energiaigényes fogyasztókra csak 2013-tól kezdve alkalmazható. A B kategóriájú fogyasztók 2013–2016 között ténylegesen többet fizettek, mint ami az átállási tervben szerepel (21 %-ot a maximális 12,5 % helyett), ezért rájuk a módosítás a gyakorlatban csak 2017-től vonatkozik. A C kategóriájú fogyasztók tekintetében a módosítások 2016-tól érvényesülnek, mivel a 2013–2015 közötti időszakban többet fizettek, mint ami az átállási tervben szerepel (13 %-ot a maximális 12,5 % helyett).

(29) Az energiaigényes fogyasztók a 2011–2016 közötti időszakban a CHP-pótdíj 15 %-át fizették meg. Az átállási terv a gyakorlatban 2017-től kezdve alkalmazható rájuk.

(30) A 2017 és 2018 évre vonatkozóan az átállási terv a „pótdíj az előző évi pótdíj kétszerese" szabályon alapul, vagyis a pótdíj mértéke 2017-ben 0,060 eurócent/KWh vagy 0,080 eurócent/KWh – a B és C kategóriájú végső fogyasztók függvényében – és 2018-ban 0,120 eurócent/KWh vagy 0,160 eurócent/KWh lesz – a B és C kategóriájú végső fogyasztók függvényében. 2019-re ők is a pótdíj 100 %-át lesznek kötelesek kifizetni. Az energiaigényes fogyasztók számára azonban a CHP-pótdíj összege legfeljebb a teljes CHP-pótdíj 15 %-a.

(31) Az átállási terv a következő:

(%)

	B kat. végső fogyasztók (nem energiaigényes)	C kat. végső fogyasztók (nem energiaigényes)	Energiaigényes fogyasztó
2011	7	7	7
2012	8,1	8,1	8,1
2013	9,2	9,2	9,2
2014	10,3	10,3	10,3
2015	11,4	11,4	11,4
2016	12,5	12,5 (0,056 eurócent/KWh)	12,5
2017	18,3 (0,08 eurócent/KWh)	13,7 (0,06 eurócent/KWh)	13,7 (0,06 eurócent/KWh), ha korábban C kategóriájú végső fogyasztónak minősült és 15 % ha korábban B kategóriájú végső fogyasztónak minősült.
2018	36,5 (0,16 eurócent/KWh)	27,4 (0,12 eurócent/KWh)	15
2019	100	100	15

(32) Amennyiben a korábbiakban megfizetett CHP-pótdíj összege alacsonyabb, mint ami az átállási tervben szerepel, a kedvezményezetteknek a különbözetet meg kell fizetniük.

(33) Ez alkalmazandó a C kategóriájú nem energiaigényes fogyasztókra. 2016-ban 0,026 eurócent/KWh-val többet kell fizetniük, mivel 0,03 eurócent/KWh-t fizettek az átállási tervben szereplő 0,056 eurócent/KWh helyett (lásd a módosított 2016. évi KWKG 36 §-át). Ez az összeg a 2016 év végi számlán is szerepelni fog. A vállalkozásnak nem kell azonban megfizetnie az extra 0,026 eurócent/KWh-t, amennyiben a 2014–2016 közötti időszakban a kedvezmények összesített összege nem haladja meg a 160 000 EUR-t. Németország véleménye szerint ez a küszöb biztosítja, hogy a kedvezmények nem teljesítik a 994/98/EK tanácsi rendelet ([11]) 2.cikke szerint elfogadott szabályozás által támasztott mindegyik feltételt (de minimis).

(34) Az átállási tervet 2016-ban, a 2016. december 22-i törvénnyel hirdették ki (a módosított 2016. évi KWKG 36. §-a).

2.3. **A CHP-pótdíj hatálybalépésére és behajtására vonatkozó további részletek**

(35) A 2016. évi KWKG annak biztosítása érdekében, hogy megvalósuljon a hálózat üzemeltetők kárpótlási kötelezettségből fakadó kárpótlása, olyan rendszert vezet be, amelyben a vásárlással és a kárpótlási kötelezettséggel járó terhek az átviteli hálózat üzemeltetői között a hálózatukba bekapcsolt végső fogyasztók fogyasztásának arányában, vagy az átviteli hálózatban részt vevő elosztó hálózatok arányában kerülnek megosztásra, és

([11]) A Tanács 994/98/EK rendelete (1998. május 7.) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról (HL L 142., 1998.5.14., 1. o.).

a terhekért őket a hálózatukban mért fogyasztással arányos CHP-pótdíjon keresztül teljes mértékben kárpótolják (a bejelentett 2016. évi KWKG 26–28. §-a és a módosított 2016. évi KWKG 29. §-a). A rendszer a következőképpen foglalható össze:

a) a hálózatüzemeltetők beszedik a rendszerükbe tartozó végső fogyasztóktól a CHP-pótdíjakat;

b) az elosztó hálózatok üzemeltetői a járulékos költségek teljes kárpótlását kérhetik (mivel kötelesek a hálózatukba tartozó CHP-létesítményeknek támogatást fizetni, lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 65. pontját); a terhet ezáltal az átviteli hálózat üzemeltetőire hárítják;

c) az átviteli hálózat üzemeltetői egymás között úgy osztoznak a pénzügyi terhen, hogy mindegyikük a hálózatába (közvetve vagy közvetlenül) bekapcsolt végső fogyasztó arányában fizeti azt meg; majd

d) az átviteli hálózat üzemeltetőit az elosztóhálózat üzemeltetői kárpótolják, így minden hálózatüzemeltető a saját elosztóhálózatába bekapcsolt végső fogyasztó fogyasztásával és a beszedett CHP-pótdíjjal arányos mértékben veszi ki a részét a terhek megfizetéséből. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy az elosztóhálózat üzemeltetői átutalják a CHP-pótdíjak beszedéséből származó összeget az átvitelirendszer üzemeltetőjének (feltéve, hogy azok a fenti b) pont szerint már a teljes pénzügyi terhet rájuk hárították) ([12]).

(36) Ez a rendszer a módosított 2016. évi KWKG szerint is hatályban marad; a módosított 2016. évi KWKG azonban e tekintetben részletesebb és egyértelműbb magyarázatot tartalmaz. A CHP-pótdíj kedvezményezettektől történő beszedése tekintetében egyetlen dolog módosult: a 2016. december 22-i törvény módosításai következtében az energiaigényes fogyasztók által fizetett mérsékelt CHP-pótdíjat közvetlenül az átvitelirendszer üzemeltetőitől kell beszedni (a módosított 2016. évi KWKG 27. §-ának (2) bekezdése).

(37) Ahogyan az az eljárás megindításáról szóló határozatban is szerepel (a 79. pontban), a bejelentett 2016. évi KWKG jelöli ki azt a módszert, amellyel az átvitelirendszer üzemeltetői meghatározzák a CHP-pótdíjat. A CHP-pótdíj mértéke egyrészről a támogatás várható mértéke és a közhálózaton vagy zárt elosztórendszeren keresztül szolgáltatott villamos energia várható mértéke által meghatározott. Másrészről a CHP-pótdíj mértékének meghatározásakor figyelembe kell venni a korábbi évekre vonatkozó korrekciókat és az egyes végső fogyasztói csoportokra vonatkozó mérsékléseket. A törvény emellett éves korlátokat állapít meg a költségvetés – és ezzel a teljes CHP-pótdíj összegének – tekintetében (a bejelentett 2016. évi KWKG 29. §-a).

(38) Ez a módszer szerepel a módosított 2016. évi KWKG-ben is (a módosított 2016. évi KWKG 26a. §-a). 2017-re vonatkozóan azonban a módosított 2016. évi KWKG eltér ettől a módszertől és a normál CHP-pótdíj mértékét közvetlenül a törvényben rögzíti (0,438 eurócent/KWh-ban, lásd a módosított 2016. évi KWKG 37. §-ának (1) bekezdését).

2.4. **Időtartam**

(39) A német hatóságok kötelezettséget vállaltak arra, hogy a CHP-pótdíjakra vonatkozóan legkésőbb a Bizottság jogerős határozatának elfogadásától számított 10 év elteltével újból bejelentést tesznek.

2.5. **Kedvezményezettek**

(40) A 2016. december 22-i törvény módosítása előtt a mérsékléseknek két típusú kedvezményezettje létezett.

(41) Egyrészről az úgynevezett B kategóriájú végső fogyasztók, vagyis az 1 GWh-nál kevesebb éves fogyasztással rendelkező végső fogyasztók (lásd még a fenti 15. pontot). A német hatóságok arról számoltak be, hogy nincsenek pontos adataik arról, hogy a B kategóriájú kedvezményezettek mely szektorokban fejtik ki tevékenységüket, de felhívták a figyelmet arra, hogy a feldolgozóiparágakba tartozó vállalkozások az eljárás megindításáról szóló határozat 23. táblázatában szereplő, 1 GWh/a-nál alacsonyabb fogyasztású 17 szektor kivételével általában 1 GWh-nál magasabb fogyasztással rendelkeztek.

([12]) E lépés részletes magyarázatát a módosított KWKG 28. §-ának (3) bekezdése tartalmazza.

(42) Az előzetes vizsgálati szakaszban benyújtott információ alapján megállapítható, hogy a szolgáltató szektorokban tevékenységet kifejtő vállalkozások néhány kivétellel – mint a kórházi ellátás és a szállodák – általában 1 GWh-nál kevesebb fogyasztással rendelkeznek (lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 6. és 7. táblázatát és az eljárás megindításáról szóló határozat 127. pontját).

(43) Másrészről a 2016. december 22-i törvény módosításait megelőzően a mérséklések kedvezményezettjeinek másik csoportja a C kategóriájú végső fogyasztók voltak, akik olyan végső fogyasztók, akik a feldolgozóiparban fejtik ki tevékenységüket, 1 GWh-nál magasabb fogyasztással rendelkeznek, és számukra a villamos energia költsége meghaladja az árbevétel 4 %-át.

(44) A német hatóságok nem szolgáltattak részletes információval arról, hogy mely szektorok vagy vállalkozások felelnek meg ezeknek a követelményeknek, csak kijelentették, hogy a legtöbb ilyen az EEG szerinti „*Besondere Ausgleichregelung*” (a különös kiegyenlítésről szóló szabály; a továbbiakban: BesAR) értelmében energiaigényes fogyasztónak minősül.

(45) A 2016. december 22-i törvény módosításait követően a mérséklések kedvezményezettjei a fenti 20. pontban meghatározott feltételeknek megfelelő energiaigényes fogyasztók. Ezek a fogyasztók a BesAR szerinti energiaigényes fogyasztók. E tekintetben a német hatóságok az előzetes vizsgálati szakasz során arról számoltak be, hogy a mérsékelt EEG-pótdíj fizetésére jogosult és a BesAR-ban szereplő vállalkozások főként a lenti 3. táblázatban jelzett szektorokban fejtik ki tevékenységüket.

3. táblázat

A BesAR szektorainak áttekintése

Gazdasági tevékenységek [WZ 2008]	Szállítási pontok száma	Kedvezményes villamos energia [GWh]
0800 Egyéb ásványbányászat kivéve energiahordozók	171	516
1000 Élelmiszergyártás	414	3 754
1100 Italgyártás	38	364
1300 Textília gyártása	63	687
1600 Fa és faipari és parafatermékek feldolgozása, kivéve bútoráruk; stb.	142	3 038
1700 – Cellulóz, papír és papírtermékek gyártása	118	11 843
1800 Papír. papírtermék gyártása stb.	28	353
1900 Kokszgyártás, finomítottkőolaj-feldolgozás	15	[…] (*)
2000 Vegyi anyag. -termék gyártása	283	28 421
2200 Gumi, műanyag termék gyártása	351	3 984
2300 Üveg és üvegtermék gyártása, kerámiák stb.	285	7 550
2400 Fémalapanyag gyártása	280	24 351
2500 Fémfeldolgozási termék gyártása, kivéve gépek és berendezések	205	1 453
2600 Számítógépek gyártása stb.	21	337
2700 Villamos berendezés gyártása	26	799
2800 Gépek	21	474
2900 Közúti jármű gyártása	30	320
3100 Bútorgyártás	5	[…] (*)
3800 Hulladékgyűjtés, -kezelés, -ártalmatlanítás; stb.	90	544
4900 Szárazföldi, valamint csővezetékes szállítás	130	12 443
Egyéb szektorok támogatása	61	1 624
Összesen	2 777	105 935

(*) *Üzleti titok*
Forrás: BAFA 2016. május.

(46) A német hatóságok beszámolója szerint az új rendszer szerinti kedvezmények körülbelül 2 000 gyártó vállalatra vonatkoznak, amelyek évente összesen hozzávetőleg 100 TWh villamos energiát fogyasztanak.

2.6. **A mérsékelt CHP-pótdíjak célja**

(47) A német hatóságok véleménye szerint azért van szükség a mérséklésekre, hogy fenn tudják tartani a CHP-támogatást, mivel az csak akkor lehetséges, ha terhei nem veszélyeztetik az érintett vállalkozások versenyképességét. A német hatóságok attól tartanak, hogy a teljes összegű pótdíj középtávon a befektetések jelentős csökkenéséhez és az értékláncok meggyengüléséhez vezetne Németországban, és hozzátették, hogy a mérséklések nélkül a CHP-támogatás és az ahhoz kapcsolódó energiahatékonyság és CO_2-kibocsátás csökkentés mint célok sem lehetnének elfogadhatóak.

(48) A német hatóságok végül hangsúlyozták, hogy a CHP-pótdíj az EEG-pótdíj mellett terheli az érintetteket, amelynek szintén az a célja, hogy a megújuló energia pénzügyi támogatását biztosítsa, amely utóbbi – a CHP-támogatáshoz hasonlóan – olyan politika, amely a villamosenergia-termelés dekarbonizációját kívánja elérni Németországban.

2.7. **Az eljárás megkezdése mellett szóló okok**

(49) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában elismerte a CHP-támogatás és a megújuló energiaforrások támogatása, illetve a CHP-pótdíj és a megújuló energiaforrás pótdíj közötti hasonlóságokat. A Bizottság elismerte, hogy indokolt lehet a CHP-támogatás villamosenergia-pótdíjakból történő finanszírozása, és annak érdekében, hogy biztosítható legyen a támogatás folyamatos és fenntartható finanszírozása és így a CHP-támogatással elérhetőek legyenek a nagyra törő éghajlatváltozási célkitűzések, egyes végső fogyasztók tekintetében szükség lehet mérséklésekre. A Bizottság azonban nincs meggyőződve a támogatási eszközök arányosságáról és szükségességéről és azok versenyt torzító hatásáról.

(50) A Bizottság emellett kijelentette, hogy a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás ([13]) (a továbbiakban: EEAG) 185–192. pontjában szereplő kiválasztási és arányossági kritériumok alkalmazása során megvizsgálta, hogy a Németország által érvényesített mérséklések látszólag nem csak az energiaigényes, nemzetközi versenytársakkal rendelkező (és így a költségeket a vevőikre áthárítani nem képes) vállalkozásokra vonatkoznak.

(51) A Bizottság ennek következtében megindította a hivatalos vizsgálati eljárást.

3. **AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI A CHP-PÓTDÍJ MÉRSÉKLÉSÉRŐL**

3.1. **A BV Glas észrevételei**

(52) A Bizottság észrevételeket kapott a BV Glas-tól, amely a német üvegipar szakmai szövetsége. A BV Glas észrevételei szerint az üvegipar Németországban 53 000 embert foglalkoztat közvetlenül, 9,2 milliárd eurós árbevételt termel (2015. évi adat), a szektor jelentős mértékű kereskedelmet folytat és az üveggyártó vállalkozások C kategóriájú végső fogyasztónak minősülnek.

(53) A BV Glas javaslata szerint az intézkedések nem minősülnek állami támogatásnak, mivel azok nem járnak az állami költségvetésből folyósított pénzügyi mozgással. Az észrevételek nem támasztják alá részletesen ezt az állítást, a BV Glas csupán kijelenti, hogy a CHP-pótdíj az EEG-pótdíjhoz hasonló, amelyet szintén nem tekint állami forrásnak és Bizottságnak az SA.33995 (2013/C) számú eljárás ([14]) keretein belül megfogalmazott érveire hivatkozik. A BV Glas – indoklással el nem látott – véleménye szerint ezen felül az intézkedés nem jár előnyökkel, nem szelektív és nincs hatással a kereskedelemre és a versenyre sem.

([13]) HL C 200., 2014.6.28., 1. o.

([14]) SA.33995 (2013/C) (korábbi 2013/NN) számú állami támogatásról szóló ügy, végrehajtotta Németország a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia és az energiaigényes vállalkozások támogatása érdekében (lásd a Bizottság 2014. november 25-i (EU) 2015/1585 határozatát az SA.33995 (2013/C) (korábbi 2013/NN) számú állami támogatásról (végrehajtotta Németország a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia és az energiaigényes vállalkozások támogatása érdekében) (HL L 250., 2015.9.25., 122. o.).

(54) A BV Glas emellett úgy vélekedik, hogy a B és C kategóriájú végső fogyasztókra vonatkozó mérséklések összeegyeztethetőek a belső piaccal, mivel azok szükségesek az *Energiewende* és az ehhez kapcsolódó éghajlatvédelmi célkitűzések elérésének biztosításához Németországban. A mérséklések nélkül fenyegetetté válna a pótdíjból finanszírozott támogatási intézkedések által elérni kívánt éghajlatváltozási cél: a mérséklések nélkül a CHP-pótdíj nem fenntartható az érintett szektorokban. A mérséklések eltörlése olyan sok munkahely megszüntetéssel járna, hogy le kellene mondani a CHP-támogatási politikáról (és az éghajlatváltozási célokról); emellett az ipar nagy valószínűséggel olyan országokba költözne, ahol kevésbé nagyratörőek az éghajlatváltozási politikák. Az intézkedés arányossága biztosított, hiszen az érintett kedvezményezettek ténylegesen megfizetik a CHP-pótdíj meghatározott részét.

(55) A CHP-pótdíjak eltörlése különösen az üvegiparban a villamos energia adóján és az EEG-pótdíjon felül fizetendő pótdíj tizenhétszeres növekedésével, valamint a megújuló energiaforrások nagyobb terméshozamban megvalósuló aránya miatt magasabb hálózati díjakkal járna. E tekintetben a BV Glas kiemeli, hogy Németországban az üvegiparban a beruházások a magas villamos energia pótdíjak miatt csökkennek. A BV Glas emellett felhívja a figyelmet az üvegiparhoz tartozó értékláncokra is; amelyek szintén eltűnnének, ha az üvegipar elköltözne az országból.

(56) Emellett a BV Glas véleménye szerint a C kategóriájú végső fogyasztókra vonatkozó mérséklések feldolgozóiparra vonatkozó korlátai megkülönböztetéstől mentesek és a rendszer alapján megalapozottak, mivel a feldolgozóipar a szolgáltatóiparral szemben általában árkövető, jelentős nemzetközi versennyel kezd megküzdenie és nem háríthatja költségeit a fogyasztókra. A BV Glas kijelentette továbbá, hogy a szolgáltatóipar általában kevesebb CO_2-t bocsát ki, és a szolgáltató tevékenységek áthelyezése nem járna a kibocsátás áthelyezésével; az ipar szereplői pedig általában egy másik tagállamba és nem az Unión kívülre telepednének át.

(57) A BV Glas magyarázata szerint az üvegipar az energiahatékonyság magas szintjét érte már el, és a díjak további emelése nem hatna ösztönzőleg a további mérséklésekre. A BV Glas emellett kijelenti, hogy az energiaigényes fogyasztók folyamatos ösztönzés alatt állnak arra vonatkozóan, hogy energiahatékonyságukat növeljék, mivel a villamos energia költsége a teljes előállítási költségek nagy részét teszi ki (gyakran 20–50 %-ot). A BV Glas kiemelte továbbá, hogy a német üvegipar az évek során folyamatosan fejleszti energiahatékonyságát és, hogy a német üvegipar több, az energiahatékonyság javítására irányuló kezdeményezésben is részt vesz. Az üvegipar emellett (a BDI-n keresztül) része egy olyan megállapodásnak, amely értelmében az iparág évente 1,35 %-kal növeli energiahatékonyságát.

(58) Végül a BV Glas hozzátette, hogy a jogos elvárások védelmének elve jelen esetben megakadályozza a visszatérítést, mivel a Bizottság 2002-ben hozott döntésében a KWKG korábbi verzióját nem minősítette támogatásnak.

3.2. **Trimet**

(59) A Bizottsághoz a Trimettől is beérkezett egy rövid levél, amelyben a Trimet a mérsékléseket szükségszerűnek tekinti, mivel a pótdíjak teljes mértéke körülbelül […] (*) EUR lenne, amely a csoport bevételeinek nagy részét felemésztené. A Trimet megjegyezte, hogy támogatja a BesAR szerint EEG-pótdíj mérséklésére jogosult energiaigényes fogyasztók mérsékléseinek korlátozását.

4. **A NÉMET HATÓSÁGOK ÁLTAL AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZAT KÉZHEZVÉTELE UTÁN TETT, A MÉRSÉKELT CHP-PÓTDÍJRA VONATKOZÓ ÉSZREVÉTELEK**

(60) A német hatóságok úgy vélik, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás megindítása megalapozatlan volt, mivel az előzetes vizsgálati szakaszban kiderült, hogy a mérséklések szükségesek és arányosak. A német hatóságok nem támasztják alá ezt az állításukat részletesen, de kifejtik, hogy a mérséklések rendszerét módosították és a mérsékléseket jelenleg csak a nemzetközi versenytársakkal küzdő energiaigényes fogyasztók számára teszik lehetővé.

(61) A német hatóságok kiemelik, hogy a 2016. december 22-i törvény által bevezetett rendszer teljes mértékben a Bizottság által az SA.38632 (2014/N) Németország – EEG 2014 – A megújuló energiáról szóló törvény módosítása ügyben jóváhagyott BesAR szerinti EEG-pótdíj mérsékléseire vonatkozó rendszeren alapul.

(*) *Üzleti titok*

(62) A német hatóságok emellett arról nyilatkoznak, hogy a CHP-pótdíj célja, hogy hozzájáruljon az energiahatékonyság és környezetvédelem közös céljainak eléréséhez. Beismerik, hogy a villamos energia költségeinek mérséklése általában a villamosenergia-takarékosság leromlásához vezet, de ebben az esetben ez azért nem történik meg, mivel az energiaigényes fogyasztók számára a villamos energia ára önmagában eléggé ösztönzően hat az energiahatékonyság növelésére. A mérsékelt CHP-pótdíjak is növelik az ilyen vállalkozások költségeit, és ezáltal a hajlandóságukat arra, hogy energiahatékonyak legyenek.

(63) A német hatóságok egy olyan vállalkozást hoznak fel példaként, amely évente 10 GWh villamos energiát fogyaszt, amelyből 1 GWh-t tudna megtakarítani. Az elérhető megtakarítás 112 000 EUR lenne, ha a teljes CHP-pótdíjat megfizetnék. Ezzel szemben mérsékelt CHP-pótdíj fizetése esetén a megtakarítás még mindig 109 000 EUR lehetne ([15]). A német hatóságok felhívják a figyelmet arra, hogy a példa jól szemlélteti, hogy a villamos energia megtakarítása következtében a CHP-pótdíj mérséklése is megtérül. A kedvezményezettek továbbá általában tanúsított energiagazdálkodási rendszert alkalmaznak. A tudatosság javulásával növekedhetne annak valószínűsége, hogy a vállalkozások energiahatékonyság javítására irányuló intézkedéseket hoznak és hajtanak végre. Emellett a CHP-pótdíj és az EEG-pótdíj hasonlóságainak következtében az EEG-pótdíjjal is növelni lehetne az energiahatékonyságra való hajlandóságot.

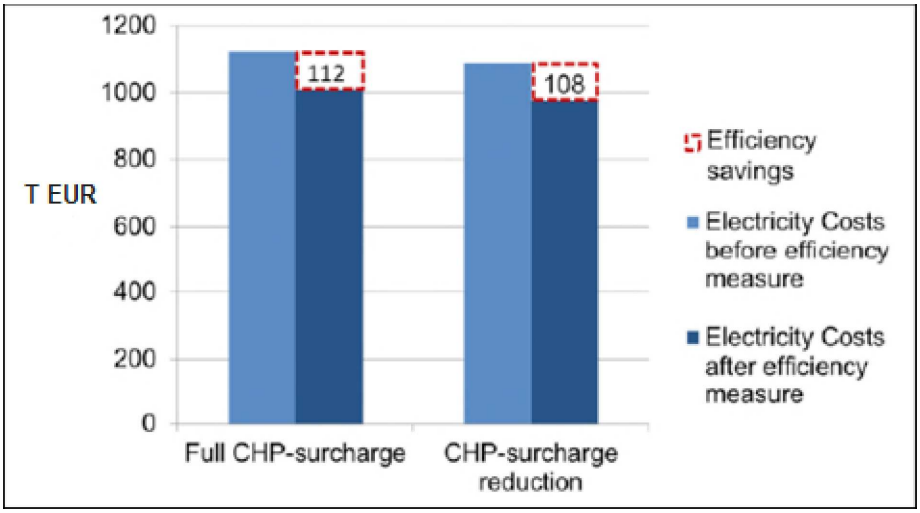

(64) A német hatóságok kiemelik, hogy a 2016. december 22-i törvény által bevezetett új mérséklésekre vonatkozó rendszer a nemzetközi versenytársakkal küzdő energiaigényes fogyasztókat célozza, vagyis azokat, akiket a teljes CHP-pótdíj megfizetése esetén csőd vagy áthelyezés fenyegetne, de akik ennek ellenére hozzájárulnak a támogatás fedezéséhez (főszabály szerint a pótdíj 15 %-ával, kivéve, ha a pótdíj eléri a BHÉ meghatározott mértékét).

(65) A német hatóságok megjegyezték, hogy a mérsékléseknek csak korlátozott hatásai voltak, mivel a CHP-pótdíj önmagában sem túl magas. A pozitív hatások minden esetben felülmúlták a negatív hatásokat.

(66) Ezen túl a mérsékelt EEG-pótdíjra jogosult vállalkozás számára elérhető adatok alapján a német hatóságok modellje szerint a teljes CHP-pótdíj összege 0,255 eurócent/KWh lenne, ha nem alkalmaznának mérsékléseket (ez az alábbi táblázatban „feltételezett" CHP-pótdíjként szerepel) és ez a pótdíj összeg továbbra is a BHÉ 1–9 %-át tenné ki a körülbelül 100, EEG kedvezményre jogosult, 1 GWH-t meghaladó fogyasztással bíró vállalkozásokból álló minta számára. A német hatóságok frissített adatokat nyújtottak be a hivatalos eljárás során, amelyek alapján az első 20 BesAR szerint (a fogyasztás alapján) jogosult vállalkozás számára a CHP-pótdíj (a 2015-ös adatok alapján) körülbelül a vállalkozáshoz tartozó BHÉ 0,8–6 %-át, a teljes (0,445 eurócent/KWh-ban meghatározott) CHP-pótdíj pedig a BHÉ 1–11 %-át tenné ki.

([15]) Feltételezés: A villamos energia ára az EEG-pótdíj mérséklését követően: 11,2 EUR cent/KWh.

(67) A német hatóságok emellett az alábbi, a teljes pótdíj vállalkozásokra gyakorolt hatását szemléltető modellt nyújtották be:

4. táblázat

A teljes pótdíj hatásainak szimulációja

	Feltételezett CHP-pótdíj	A 2016. évi CHP-törvény szerinti pótdíj	Végső fogyasztó	Fogyasztás (GWh)	Kedvezmény nélküli terhek (GWh)	Terhek a CHP-ról szóló 2016. évi KWKG szerint	A terhek növekedése tényezőnként
B kat.	0,255	0,04	1. gyár	10	0,0255	8 050	3,17
			2. gyár	100	0,255	44 050	5,79
C kat.	0,255	0,03	3. gyár	1 000	2,55	304 150	8,38

(68) Végül pedig Németország hangsúlyozta, hogy a CHP-pótdíj az EEG-pótdíjon felüli további terheket ró a fogyasztókra.

5. AZ ELŐZETES VIZSGÁLAT ALÁ VONT BEJELENTETT TÁMOGATÁSI PROGRAM RÉSZLETES LEÍRÁSA (SA.47887)

(69) Az 1 és 50 MWel közötti beépített teljesítőképességgel rendelkező CHP-létesítmények új támogatása, amelyet a német hatóságok az SA.42393 (2015/N) számon jelentettek be és amely az eljárás megindításáról szóló határozatban jóváhagyásra került, a közbeszerzéssel kiválasztott működtetőknek 2017/2018 telétől kezdve adható meg (lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 91. pontját). Ezekben a közbeszerzésekben a részvétel feltétele volt, hogy a CHP-létesítményben termelt villamos energia teljes egészét a közhálózatba viszik be, és az érintett létesítmény nem vehet részt a közbeszerzésben, ha a CHP-létesítményben termelt villamos energiát a CHP-létesítmény tulajdonosa közvetlenül fogyasztja, vagy az anélkül kerül zárt elosztórendszerbe, hogy előtte a közhálózaton végigment volna. A német hatóságok jelezték, hogy a kizárás nélkül nem tudták volna biztosítani az egyenlő versenyfeltételeket. A német hatóságok magyarázata szerint a saját felhasználású kapcsoltan termelt villamos energiára mérsékelt EEG-pótdíj vonatkozhat, így a saját felhasználásra termelő CHP-létesítmények rendszeres előnyben részesültek volna a hálózatba villamos energiát termelő CHP-létesítményekkel szemben (lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 94. pontját).

(70) A német hatóságok 2017. március 29-én értesítették a Bizottságot, hogy a módosított 2016. évi KWKG 33a. §-a (2) bekezdése b) pontjának bb) alpontja szerinti, az önrendelkezés elősegítésére irányuló intézkedést kívánják alkalmazni annak érdekében, hogy azok a CHP-létesítmények is részt vehessenek a közbeszerzésekben, amelyek által termelt villamos energiát a közhálózat helyett zárt elosztórendszerbe juttatják el. A saját felhasználásra termelő CHP-létesítmények azonban továbbra sem lennének jogosultak a közbeszerzésben juttatott támogatásra, rájuk nem vonatkozik a bejelentett módosítás.

(71) A zárt elosztórendszerben használt CHP-létesítmények tekintetében a német hatóságok véleménye szerint azok kizárása eredetileg az alábbi okokból történt: amennyiben a termelés és a fogyasztás ugyanabban a zárt hálózatban történik, a hálózati díjak alacsonyabbak lehetnek, mind azokban a rendszerekben, amelyekben a fogyasztás teljes egészében a zárt elosztórendszeren kívüli CHP-létesítményben valósul meg. Ez bizonyos esetekben lehetővé teszi a zárt elosztórendszeren belüli CHP-létesítmény üzemeltetőjének, hogy a megtermelt villamos energiát jobb áron szerezze be, mint a közhálózatba villamos energiát termelő üzemeltető. Olyan közbeszerzésben, amelyben a működtetők olyan rögzített prémiumért versenyeznek, amely a piaci áron felül kerülne kifizetésre, a zárt elosztórendszerben használt CHP-létesítmények üzemeltetői versenyelőnyhöz jutottak volna, és ha a versenyelőny rendszerszintű és jelentős, az lehetővé tette volna számukra, hogy a költségeiket stratégiailag magasabban határozzák meg, ami túlkompenzáláshoz vezetett volna. A német hatóságok hozzátették, hogy a fenti következmény a zárt elosztórendszeren kívül is felmerülhet, de a CHP-létesítmény működtetője csak akkor tud előnyhöz jutni, ha ugyanahhoz a hálózathoz csak kevés végső fogyasztó kapcsolódik. Ezért ez a közhálózatokban általában nem vezet a verseny torzulásához.

(72) Az ügyre vonatkozó részletesebb vizsgálat lefolytatását követően azonban a német hatóságok úgy találták, hogy a zárt elosztórendszerek többféle konstrukcióban is működhetnek, az általános hálózati díj így nem kikerülhető, vagy az arra vonatkozó megtakarítások meglehetősen alacsonyak és a fenti 71. pontban említett stratégiai árazás kockázata alacsonyabb, mint feltételezték. Ez a következtetés a német hatóságok időközben tett megfigyelésein alapult.

(73) Először, a stratégiai árazás megvalósulásához a CHP-létesítménynek sokkal jobb áron kell értékesíteni a megtermelt villamos energiát, amely feltételezi, hogy a hálózati díjakra vonatkozó megtakarításnak jelentősnek kell lennie. A mérhető hatáshoz magas összegért helyi fogyasztásra kellene értékesíteni a termelést. Ellenkező esetben nincs lehetőség jobb árak biztosítására.

(74) Másodszor, az alacsonyabb hálózati díjaknak a zárt elosztórendszerben részt vevő valamennyi végső fogyasztó a kedvezményezettje, függetlenül attól, hogy a CHP-üzemeltetővel kötnek-e villamos energia beszerzési szerződést. Ennek megfelelően a CHP-üzemeltetőnek szerződést kellene kötnie az összes végső fogyasztójával, vagy legalább azok többségével. Amennyiben sok végső fogyasztó vesz részt a zárt elosztórendszerben, az nagy valószínűséggel „potyautas" problémát is okoz. A végső fogyasztók nem lennének hajlandóak a CHP-működtetőnek magasabb árat fizetni, mivel a hálózati díjak egyébként is alacsonyabbak lennének. Mivel a CHP-létesítmények hosszú távú eszközök, az üzemeltetőnek emellett meg kellene bizonyosodnia, hogy a zárt elosztórendszerben részt vevő végső fogyasztók többségével hosszú távú szerződést köt, amely szintén rontja annak lehetőséget, hogy a végső fogyasztóktól (sokkal) magasabb árat kérhessen.

(75) Harmadszor, a zárt elosztórendszerben részt vevő végső fogyasztók általában olyan ipari felhasználók, akik a villamosenergia-hálózat díjáról szóló rendelet (*Stromnetzentgeltverordnung*) 19. §-a szerint mérsékelt hálózati díjakra jogosultak. Mivel a kedvezmények az érintett végső fogyasztók stabil vagy különös fogyasztási profilján alapulnak és nem azon, hogy a hálózat zárt elosztórendszer, ezért nem igazán van lehetőség a hálózati díjak – magasabb árak kiharcolására irányuló – jelentős csökkentésére.

(76) Ennek eredményeképp a német hatóságok megállapították, hogy a feltételezett versenyelőny nem szükségszerűen jelentős és nem rendszerszintű, így tehát a stratégiai árazás kockázata is lényegesen kevesebb, mint azt eredetileg gondolták (ha egyáltalán fennáll). A német hatóságok ezek alapján a közbeszerzési folyamat változtatása nélkül tervezik a zárt elosztórendszerbe villamos energiát termelő CHP-létesítmények közbeszerzésben való részvételének engedélyezését. Amennyiben azonban a folyamatban lévő jogalkotási eljárás során a további vizsgálatok alapján kiderül, hogy a verseny torzul és a közbeszerzési folyamatban különös intézkedéseket kell hozni, a német hatóságok vállalják, hogy ezekről és az ezek elhárítására hozott intézkedésekről értesítik a Bizottságot. A német hatóságok a CHP-támogatási rendszer értékelése során minden esetben figyelembe fogják venni a zárt elosztórendszerbe villamos energiát termelő CHP-létesítmények részvételét.

(77) A német hatóságok megerősítették, hogy az érintett CHP-létesítmények azok a CHP-létesítmények, amelyek az eljárás megindításáról szóló határozat 23. és 63. pontjában szerepelnek és amelyekre vonatkozóan a német hatóságok az alábbi, teljes élettartam költségre vonatkozó adatokat nyújtották be.

5. táblázat

A BesAR-on kívüli, 100 kWel-nél nagyobb vállalkozók által 15 éven belül (2016–2030) 10 MW-n és 20 éven belül (2016–2035) 10 MW-n felül megvalósított projektek teljes élettartam költségének kiszámítása 30 %-os diszkontrátával – eurócent/KWh-ban (2013-as értékek)

A szektor, amelyben a vállalkozó ügyfele tevékenységet végez	gépjármű alkatrészek gyártása	gépjármű gyártó	gépjármű gyártó	gépjármű gyártó	gépjármű gyártó	gépjármű gyártó
Létesítménytípus	BHKW 5	BHKW 5	DT 1	GT 1	BHKW 6	GUD 1
El. kapacitás	2 000 kW	2 000 kW	5 000 kW	10 000 kW	10 000 kW	20 000 kW
Kihasználási időtartam	4 500 ó/é	8 000 ó/é	5 500 ó/é	5 500 ó/é	5 500 ó/é	5 000 ó/é
Saját felhasználás mértéke	50 %	100 %	100 %	100 %	100 %	80 %
Teljes élettartam költség	10,42	7,22	12,13	8,42	8,49	11,56
Átlagos piaci ár	6,77	6,25	6,25	6,25	6,25	5,87
A teljes élettartam költség és a piaci ár közötti különbség	3,65	0,97	5,88	2,17	2,24	5,7

(78) A közbeszerzésben való részvételre jogosult más CHP-létesítményekhez hasonlóan ezeknek is nagy hatásfokú CHP-létesítményeknek kell lenniük.

(79) A közbeszerzéssel kiválasztott CHP-létesítményeknek juttatott támogatást 30 000 teljes terheléssel átdolgozott munkaóra után, a piaci áron felüli prémiumként kerül kifizetésre. Nem fizethető prémium abban az esetben, ha a vállalkozók óránkénti értéke a (másnapi) átváltási árfolyamon nulla vagy negatív (a bejelentett 2016. évi KWKG 7. §-ának (8) bekezdése, a módosított 2016. évi KWKG 7. §-ának (7) bekezdése). Az ez idő alatt termelt villamos energia nem vehető figyelembe a támogatás alapját képező kihasználási időtartam kiszámítása során. Emellett a CHP működtetője felelős a kiegyensúlyozásért.

6. A CHP-PÓTDÍJ MÉRSÉKLÉSÉNEK ÉRTÉKELÉSE

6.1. A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás megléte

(80) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerint „[h]a a Szerződések másként nem rendelkeznek, a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”.

(81) Annak megállapítása során, hogy egy intézkedés a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül-e a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy az intézkedés:

a) egyes vállalkozásokat vagy egyes szektorokat előnyben részesít (szelektív előny);

b) az államnak tudható be és állami erőforrásokhoz kapcsolódik;

c) torzítja a versenyt vagy azzal fenyeget;

d) valószínűleg érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

6.1.1. *Szelektív előny*

(82) A Bíróság 2016. december 21-i *Bizottság kontra World Duty Free Group* és *Bizottság kontra Banco Santander and Santusa* ([16]) egyesített ügyekben hozott ítélete szerint az adó- vagy illeték rendelkezések szelektivitásának megállapítása céljából releváns tényezőt annak vizsgálata képezi, hogy az bevezet-e az érintett adórendszer által kitűzött célra tekintettel összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben lévő vállalkozások között olyan különbségtételt, amelyet e rendszer jellege és felépítése nem igazol.

(83) Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság megállapította, hogy a CHP-pótdíjat főszabály szerint a végső fogyasztók számára a hálózatüzemeltetők által közhálózaton vagy zárt elosztórendszeren keresztül szolgáltatott kWh-ként kell megfizetni. A pótdíj tehát kWH-ként számított egységes pótdíj. Ahogyan az a fenti 2.2.1. és 2.3. pontokban is szerepel, a pótdíj összege meghatározásának rendszere nem változott lényegesen a módosított 2016. évi KWKG szerint sem, az továbbra is az egységes CHP-pótdíj elvén alapul. A normál CHP-pótdíj összege 2016-ban 0,445 eurócent/KWh, 2017-ben pedig 0,438 eurócent/KWh.

(84) Ezért a CHP-pótdíj 0,04 eurócent/KWh-ban és 0,03 eurócent/KWh-ban való meghatározása által a bejelentett 2016. évi KWKG csökkenti a CHP-pótdíjat a B vagy C kategóriájú vállalkozások számára, felmentve őket egy olyan teher alól, aminek fizetésére egyébként kötelesek lennének. Emellett a CHP-pótdíj 2016-ban 0,056 eurócent/KWh-ban 0,06 és 0,08 eurócent/KWh-ban 2017-ben és 2018-ban 0,12 és 0,16 eurócent/KWh-ban való meghatározása által a módosított 2016. évi KWKG csökkenti a CHP-pótdíjat a B vagy C kategóriájú végső fogyasztók számára, felmentve őket egy olyan teher alól, aminek fizetésére egyébként kötelesek lennének. Ezen túl a fenti 20. pontban foglalt feltételeknek megfelelő energiaigényes fogyasztók tekintetében a CHP-pótdíj a teljes pótdíj 15 %-ában (és a BHÉ 0,5 %-ban vagy 4 %-ban) való meghatározása által a módosított 2016. évi KWKG csökkenti a CHP-pótdíjat a B vagy C kategóriájú vállalkozások számára, felmentve őket egy olyan teher alól, aminek fizetésére egyébként kötelesek lennének. Az ilyen mérséklés előnynek minősül ([17]).

([16]) A C-20/15 P és C-21/15 P. sz., *Bizottság kontra World Duty Free Group* egyesített ügyekben 2016. december 21-én hozott ítélet 60. pontja (ECLI:EU:C:2016:981).

([17]) A T-251/11. sz., *Ausztria kontra Bizottság* ügyben 2014. december 11-én hozott ítélet 112 pontja (ECLI:EU:T:2014:1060); A T-47/15. sz., *Németország kontra Bizottság* ügyben 2016. május 10-én hozott ítélet 55. pontja (ECLI:EU:T:2016:281).

(85) Az előny emellett szelektív. A C kategória tekintetében a mérséklés a gyakorlatban kizárólag a feldolgozóiparra vonatkozik. Ebben a szektorban a mérsékléseket csak az 1 GWh-nál magasabb éves fogyasztással rendelkező olyan vállalkozások vehetik igénybe, amelyek számára a villamos energia költsége az árbevétel több mint 4 %-át teszi ki (amely kizárja a feldolgozóipar többi tagját, mivel azok általában nem érik el ezeket az értékeket, lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 127. pontját). Ugyanez a megjegyzés vonatkozik a fenti 20. pont szerinti feltételeknek megfelelő energiaigényes fogyasztóknak nyújtott mérséklésekre is. A mérséklések szelektívek, mivel azokat csak meghatározott szektorokban tevékenykedő vállalkozások vehetik igénybe és a szektoron belül csak azokra a vállalkozásokra vonatkozik, amelyek meghatározott fogyasztási pontokon legalább 1GWh fogyasztást termelnek, ha elérnek egy bizonyos energiaigény-szintet.

(86) A B kategória tekintetében az előnyök csak az évente legalább 1 GWh fogyasztást termelő vállalkozásokra korlátozottak. A Bizottság emellett megjegyezte, hogy annak ellenére, hogy a B kategória látszólag minden szektor számára elérhető, az 1 GWh-ban meghatározott alsó határ a gyakorlatban több olyan szektort és vállalkozást kizár, amelyek általában nem érik el ezt a szintet.

(87) Ennek ellenére a pótdíj által kitűzött célra tekintettel (hozzájárulás a CHP-támogatáshoz), a B és C kategóriájú végső fogyasztók és az energiaigényes fogyasztók összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben vannak. Ezek a végső fogyasztók az A kategóriájú végső fogyasztókhoz hasonlóan közhálózatból vagy zárt hálózatból kinyert villamos energiát fogyasztanak. Az A kategóriájú végső fogyasztókhoz hasonlóan részesülnek a CHP-pótdíj által finanszírozott, magas energiahatékonyságú CHP-támogatás által elért csökkentett CO_2-kibocsátás előnyeiből.

(88) A német hatóságok a vonatkozó intézkedések szelektivitásáról nem terjesztettek be semmilyen véleményt.

(89) A BV Glas álláspontja szerint az a tény, hogy a mérséklések kizárólag a feldolgozóiparra vonatkoznak a rendszer sajátosságából fakad, mivel a feldolgozóiparban tevékenykedő vállalkozások általában árkövetőek és a többletköltséget nem tudják a fogyasztókra hárítani, míg a szolgáltatóipar ezeket a pótdíjakat általában a fogyasztókkal fizetteti meg.

(90) A Bizottság először is megjegyzi, hogy azáltal, hogy a Bizottság megállapította, hogy az adott intézkedés különbséget tesz azok között a vállalkozások között, amelyek – az intézkedés céljára tekintettel – összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben vannak, a díjak szempontjából a vállalkozások között különbséget tevő tagállam feladata annak bebizonyítása, hogy a különbségtétel a rendszer jellege és felépítése miatt indokolt ([18]). A német hatóságok nem állították, hogy a mérséklések a CHP-pótdíj jellege és felépítése miatt indokoltak. Nem nyilatkoztak különösen arról, hogy a CHP-pótdíj azon az elven nyugodna, hogy a CHP-pótdíjat csak akkor vetik ki a vállalkozásokra, ha azok a többletköltséget a fogyasztóikra tudják hárítani. Emellett a jogosultság feltételei nem támasztják alá azt a – nem megindokolt – feltételezést, hogy a CHP-pótdíj kötelezettség rendszere azon az elven nyugszik, hogy a CHP-pótdíjat csak akkor vetik ki a vállalkozásokra, ha azok a többletköltséget a fogyasztóikra tudják hárítani.

(91) Először, a bejelentett 2016. évi KWKG szerinti mérséklésekre való jogosultság nem függ attól, hogy a vállalkozások bizonyítják, hogy nem tudják a többletköltséget a fogyasztóikra hárítani. Másodszor, nincs annak alátámasztását szolgáló érv, amely szerint a B és C kategória mérsékléseiben részesülő szektorok és vállalkozások a gyakorlatban ne háríthatnák át a többletköltséget, és a mérséklésben nem részesülők mind átháríthatják a többletköltséget. Harmadszor, a BV Glas álláspontja, miszerint helyénvaló, hogy a mérséklések csak a feldolgozóiparban tevékenykedő vállalkozásokra vonatkoznak, ellentétes a B kategóriájú végső fogyasztókra vonatkozó mérséklésekkel: ők ugyanis a szolgáltatóiparban is tevékenykedhetnek és nem kell energiaigényesnek lenniük. A módosított 2016. évi KWKG-ra vonatkozóan a német hatóságok nem nyújtottak be arra vonatkozó információt, hogy a pótdíj a végső fogyasztók azon képességén alapul, hogy a költségeket át tudják hárítani. A költségek áthárításának lehetetlensége emellett nem feltétele a mérséklésre való jogosultságnak.

(92) A Bizottság tehát megállapítja, hogy a mérséklések nem tekinthetők a CHP-pótdíj rendszere szerint indokoltnak és fenntartja azt a megállapítását, hogy a vizsgált mérséklések a kedvezményezettjeik számára szelektív előnynek minősülnek.

(93) A német hatóságok beiktatták a módosított 2016. évi KWKG 27b. §-át, amely kimondja, hogy a tárolt villamos energia után akkor kell a CHP-pótdíjat megfizetni, amikor azt az energiatároló létesítményből kiveszik, és nem akkor, amikor az oda bekerül. A Bizottság véleménye szerint ezt a rendelkezést a CHP-pótdíj rendszerének jellege és felépítése igazolja (azt tehát nem tekinthető szelektív előnynek): a rendelkezés célja a kettős adóztatás

([18]) A C-279/08 P. sz., *Bizottság kontra Hollandia* ügyben 2011. szeptember 8-án hozott ítélet 32. pontja (ECLI:EU:C:2011:551).

elkerülése, amely olyan elv, amelyet rendszeresen alkalmaznak az adó- és illeték-rendszerekben. A rendelkezés megfelel annak az elvnek, hogy a pótdíjat akkor kell megfizetni, amikor a villamos energiát a hálózatból kiveszik és felhasználják. Németország magyarázata szerint az energiatárolókban tárolt villamos energiát még nem fogyasztották el. A Bizottság ennek megfelelően megállapította, hogy a módosított 2016. évi KWKG 27b. §-ában található kivétel nem minősül szelektívnek.

6.1.2. *Állami források és az államnak való betudhatóság*

(94) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában megállapította, hogy a mérséklések az államnak tudhatók be, mivel azokat törvény (a 2016. évi KWKG) állapította meg. Emellett a Bizottság megállapította, hogy a BAFA (vagyis a Szövetségi Gazdasági és Exportellenőrzési Hivatal, a Szövetségi Gazdasági és Energiaügyi Minisztériumnak alárendelt szövetségi hatóság) felelős azért, hogy csak az erre jogosult működtetők részesüljenek a támogatásban.

(95) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában megállapította ezen túl, hogy a mérsékléseket állami forrásokból fedezték.

(96) E tekintetben a Bizottság először is megjegyezte, hogy Németország a CHP-támogatás fedezésére külön pótdíjat, a CHP-pótdíjat vezetett be (lásd a bejelentett 2016. évi KWKG 26. §-át és a módosított 2016. évi KWKG 26. §-át, amelyek bevezetik a CHP-pótdíjat és feljogosítják a hálózatüzemeltetőket, hogy a CHP-pótdíjat a végső fogyasztókra kivessék) és meghatározta annak célját (hogy az állami energiapolitikákat fedezze): a CHP-támogatás és az energiatárolásra és távfűtésre/távhűtésre vonatkozó befektetések támogatása) és az összegének meghatározására irányuló módszert, amelyet a végső fogyasztók egyes csoportjainak (a B és C kategóriájú végső fogyasztók és az energiaigényes fogyasztók) tekintetében az állam közvetlenül határoz meg. Emellett a beszedett CHP-pótdíjak (a szükséges támogatástól függő) hiánya és többlete korrigálásra kerül a következő évben, ezáltal biztosítva, hogy a hálózatüzemeltetőknek teljes mértékben megtérítik a támogatás megfizetésére irányuló kötelezettségükből eredő többletköltségeit, bizonyítva ezáltal azonban, hogy a hálózatüzemeltetők a pótdíjból származó bevételeiket csak a kapcsolatan termelt villamos energia, fűtő és hűtő tárolóhelyek és a távfűtés/távhűtés támogatására használhatják fel. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy hasonlóan az *Association Vent de Colère*! ügyben született 2013. december 19-i ítélet ([19]) alapjául szolgáló tényálláshoz, az állam – a 2016. évi KWKG keretében – olyan rendszert hozott létre, amely révén a villamosenergia-fogyasztókra kirótt CHP-pótdíj teljes mértékben ellentételezi a hálózatüzemeltetőknek a CHP-energia termelésével, az energiatároló létesítmények és a távfűtési/távhűtési hálózatok kialakításával kapcsolatban felmerülő költségeit. Ez a körülmény különbözteti meg ezen esetet a 2001. március 13-i ítélettel lezárt *PreussenElektra* ([20]) ügytől, mivel ez utóbbiban a villamosenergia-szolgáltatóknak saját forrásaikból kellett fedezniük a többletköltségeket. Ezentúl sem a CHP előállítóinak nyújtott CHP-támogatás, sem a távfűtési és távhűtési hálózatok vagy energiatároló létesítmények működtetőinek nyújtott befektetési támogatás nem minősül a termékek vagy szolgáltatások árának vagy díjának. Ezzel szemben annak ellenére a hálózatüzemeltetők fizetik meg a CHP-létesítmények üzemeltetőinek a CHP-támogatást, hogy a villamos energiát nem a hálózatüzemeltetők, hanem harmadik felek számára értékesítik; vagy egyes esetekben azt maga a CHP-létesítmény üzemeltetője használja fel. A távfűtési/távhűtési hálózatok és az energiatároló létesítmények a továbbiakban is a támogatást igénylő működtető tulajdonában maradnak és a támogatás kifizetése nem jogosítja fel a villamosenergia-hálózat üzemeltetőjét az érintett távfűtési/távhűtési hálózatokkal és energiatároló létesítményekkel kapcsolatos jogok gyakorlására (a távfűtési/távhűtési hálózatokra és energiatároló létesítményekre vonatkozó támogatás tekintetében lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 33–45. pontjait).

(97) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában megjegyezte továbbá, hogy az átviteli hálózat működtetői kiemelt szerepet játszanak a rendszerben. Az átviteli hálózat működtetői számítják ki a 2016. évi KWKG-ban meghatározott módszer szerint a CHP-pótdíjat, és ők kezelik a CHP-pótdíjra vonatkozó pénzügyi mozgásokat. A CHP, távfűtési hálózatok és fűtőrendszerek támogatásából eredő anyagi terheket teljes mértékben rájuk hárították; ezt követően nekik kell biztosítani, hogy az átviteli hálózat üzemeltetői között egyenlően (a hálózatukhoz csatlakozó A, B és C kategóriájú végső fogyasztók arányában) osszák el az anyagi terheket, és

([19]) A C-262/12. sz., *Vent De Colère és mások* ügyben 2013. december 19-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:851).
([20]) A C-379/98. sz., *PreussenElektra* ügyben 2001. március 13-án hozott ítélet (ECLI:EU:C:2001:160).

számukra továbbítják az elosztó hálózat üzemeltetői a CHP-pótdíjat azért, hogy kompenzálják őket a támogatásból eredő anyagi terhekért. Emellett értesíteniük kell a BAFA-t, ha a költségvetést túllépnék. E tekintetben az *Essent Network Noord* ([21]) ügyben 2008. július 17-én hozott ítéletben szereplő Samenwerkende Elektriciteits-Produktiebedrijven NV-hez és a *Németország kontra Bizottság (EEG 2012)* ([22]) ügyben 2016. május 10-én hozott ítéletben szereplő átvitelirendszer-üzemeltetőkhöz hasonló helyzetben vannak.

(98) Ezen felül a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában azt is megállapította, hogy az alábbi tényezők bizonyítják, hogy a CHP-pótdíj állami ellenőrzés alatt áll: a CHP-pótdíjat külön számlán kell tárolni annak érdekében, hogy a szabályozó szerv ellenőrizhesse a hálózatüzemeltetők különböző tevékenységi köreire irányuló keresztfinanszírozásokat. Emellett a jogszabály előírja, hogy az átviteli hálózat üzemeltetők közötti számlázást könyvvizsgáló vagy bejegyzett könyvelő kell, hogy felügyelje. Végül a jogszabály meghatározza az intézkedés maximális teljes költségvetését és a pótdíj teljes összegét. Amennyiben felmerül a költségvetés túllépésének kockázata, az átviteli hálózat üzemeltetőknek figyelmeztetniük kell a BAFA-t, amely új, csökkentett támogatási mértéket állapít meg annak érdekében, hogy biztosítsa, hogy a költségvetés túllépése nem történik meg. Ez a tényező szintén amellett szól, hogy a CHP-pótdíj állami ellenőrzés alatt álló forrásnak minősül.

(99) A német hatóságok e tekintetben nem terjesztettek be semmilyen véleményt. A BV Glas megjegyezte, hogy az intézkedés nem minősül állami támogatásnak, mivel az nem az állami költségvetés terhére kerül kifizetésre. Ennek ellenére a Bizottság e tekintetben megállapította, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a forrásoknak nem kell az állami költségvetésen keresztül történniük ahhoz, hogy állami forrásoknak minősüljenek. Az állami forrás minősítéshez elég, ha azok állami ellenőrzés alatt állnak ([23]). A gyakorlatban azok az előnyök tekintendők a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében támogatásnak, amelyeket közvetlenül vagy közvetve állami forrásból nyújtanak. Az állam által és az állami forrásokból biztosított támogatások között azért tesznek különbséget, hogy a támogatás definíciója ne csak a közvetlenül az állam által nyújtott támogatásokra, hanem az erre a célra kijelölt vagy létrehozott közintézmények vagy magánintézmények által nyújtott támogatásokra is vonatkozzon ([24]).

(100) Ezen jellemzők alapján a Bizottság fenntartja azt a véleményét, amely szerint a CHP-pótdíj állami forrásnak minősül, így szintén állami forrásból fedezik a mérsékelt CHP-pótdíjak mértékét. A mérsékléseket a CHP-pótdíjhoz hasonlóan állami forrásból fedezik. A CHP-pótdíj minden mérséklését törvény állapította meg, és a teljes CHP-pótdíjhoz hasonlóan állami ellenőrzés alatt állt (lásd fent). Ezért a CHP-pótdíj mérséklését állami forrásból fedezettnek kell tekinteni ([25]).

6.1.3. *A kereskedelemre és a versenyre gyakorolt hatások*

(101) A CHP-pótdíjak mérséklése torzíthatja az azonos szektorban működő vállalkozások közötti versenyt, mivel nem minden vállalkozás jogosult azok igénybevételére (az a fogyasztásuk szintjétől és/vagy a villamos energia költségének az árbevételhez viszonyított mértékétől és/vagy a villamos energia költségének a BHÉ-hez viszonyított mértékétől függ), emellett pedig nagy valószínűséggel befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet és a másik tagállamban működő vállalkozásokkal folytatott versenyt. A mérséklésben részesülő vállalkozások általában olyan feldolgozó szektorokban fejtik ki tevékenységüket, amelyekben a villamos energia költsége az előállítási költségek nagy részét teszi ki (fémipar, papír- és vegyipar, üveggyártás, finomítók, faipar, élelmiszer- és takarmányágazat, lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 127. pontját és a fenti 3. táblázatot). A vegyiparban, papíriparban, gépjárműgyártásban és gépjárműalkatrész gyártásban működő vállalkozások a többi tagállamban letelepedett vállalkozásokkal is versenyeznek.

(102) A BV Glas – indoklás nélküli – álláspontja szerint az intézkedés nincs hatással a versenyre. A BV Glas véleménye szerint látszólag azért nincs versenyre gyakorolt hatás, mert az intézkedés célja a más tagállamokban letelepedett vállalkozásokkal szemben fennálló versenyhátrány csökkentése. Mivel más tagállamokban is alkalmaznak

([21]) A C-206/06, sz., *Essent Netwerk Noord és mások* ügyben 2008. július 17-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:413).
([22]) A T-47/15. sz., *Németország kontra Bizottság* ügyben 2016. május 10-én hozott ítélet (ECLI:EU:T:2016:281).
([23]) A C-482/99. sz., *Franciaország kontra Bizottság* ügyben 2002. május 16-án hozott ítélet 37. pontja (ECLI:EU:C:2002:294) és a T-47/15. sz., *Németország kontra Bizottság* ügyben 2016. május 10-én hozott ítélet 83. pontja (ECLI:EU:T:2016:281).
([24]) E tekintetben lásd a C-78/76. sz., *Steinike & Weinlig* ügyben 1977. március 22-én hozott ítélet 21. pontját (ECLI:EU:C:1977:52), a C-72/91 és C-73/91. sz., *Sloman Neptun kontra Bodo Ziesemer* egyesített ügyekben 1993. március 17-én hozott ítélet 19. pontját (ECLI:EU:C:1993:97), és a T-47/15. sz., *Németország kontra Bizottság* ügyben 2016. május 10-én hozott ítélet 81. pontját (ECLI:EU:T:2016:281).
([25]) Lásd még a C-47/15. sz., *Németország kontra Bizottság* ügyben 2016. május 10-én hozott ítélet 112. pontját (ECLI:EU:T:2016:281) és a T-251/11. sz., *Ausztria kontra Bizottság* ügyben 2014. december 11-én hozott ítélet 76. pontját (ECLI:EU:T:2014:1060).

CHP-pótdíjat (például Franciaországban ([26])), ezt az álláspontot nem lehet tényekkel alátámasztani. Emellett az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az a tény, hogy egy intézkedés célja egyoldalú intézkedésekkel harmonizálni a tagállamok közötti versenyfeltételeket nem zárja ki azt, hogy az intézkedés állami támogatásnak minősüljön ([27]).

6.1.4. *Következtetés az állami támogatás meglétéről*

(103) A Bizottság ezek alapján megállapítja, hogy a 2016. évi KWKG által a B és C kategóriájú végső fogyasztóknak és az energiaigényes fogyasztóknak juttatott CHP-pótdíj mérséklések a Szerződés 107. cikke szerinti állami támogatással járnak.

6.2. **Meglévő támogatás/új támogatás és a támogatás jogszerűsége**

(104) A BV Glas kiemelte, hogy a 2016. évi KWKG nagyon hasonló a 2002. évi KWKG-hez, ilyen értelemben tehát csak létező támogatás fenntartásának minősül.

(105) A Bizottság véleménye szerint azonban bár sok hasonlóság található a 2002. évi KWKG és a 2016. évi KWKG között, ez nem vezethet ahhoz a következtetéshez, hogy a CHP-pótdíj 2016. évi KWKG szerinti támogatási programja létező támogatási programnak minősül.

(106) A 2016. évi KWKG egyik előzményéről, a kapcsolt villamosenergia-termelés védelméről szóló 2000. május 12-i törvényről (a továbbiakban: a 2000. évi KWKG) valóban megállapította a Bizottság, hogy nem tartalmaz állami támogatást ([28]). Ahogyan azonban azt a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában (a 288. pontban) kifejtette, a 2000. évi KWKG-t 2002-ben a 2002. évi KWKG váltotta fel, amelynek helyébe aztán pedig a 2016. évi KWKG lépett.

(107) A támogatási intézkedés tehát nem tekinthető létező támogatásnak, különösen azért, mert több lényeges különbség is van a 2000. évi KWKG és a 2016. évi KWKG között, illetve már a 2000. évi KWKG és a 2002. évi KWKG között is.

(108) Az első különbség az, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás tárgyát képező mérsékelt CHP-pótdíjak nem szerepeltek a 2000. évi KWKG-ban, tehát a Bizottság azokat az NN 68/2000. állami támogatás – Németország – A kapcsolt energiatermelésen alapuló villamosenergia-termelés védelméről szóló, 2000. május 12-i törvényről szóló (2002. május 22.) határozatában ([29]) nem vizsgálta.

(109) Emellett a 2000. évi KWKG szerint a jogszabály egyszerűen csak vásárlási kötelezettséget keletkeztetett és meghatározta az e javakért fizetendő árat. A hálózatüzemeltetők megosztották a terheket egymás között. A jogszabály azonban nem vezetett be semmilyen CHP-pótdíjat annak érdekében, hogy a támogatást finanszírozza, és ahogyan az az előző pontban is szerepelt, nem voltak az egyes végső fogyasztói csoportokra vonatkozó mérsékelt CHP-pótdíjak sem.

(110) A 2016. évi KWKG az alábbi szempontokból különbözik a 2000. évi KWKG-tól: először is a vásárlási kötelezettség helyébe a prémiumfizetési kötelezettség lépett azután a villamos energia után, amelyet legtöbbször nem a hálózatüzemeltető használ fel. Másodszor, a 2016. évi KWKG támogatást nyújt emellett a saját felhasználású villamos energiára vonatkozóan is, vagyis a hálózatüzemeltetők által üzemeltetett hálózatokba be sem kerülő villamos energiát is támogatja. Harmadszor, a 2016. évi KWKG támogatja a hőtároló és távfűtési hálózatokat, vagyis villamosenergia-hálózathoz nem kapcsolódó infrastruktúrákat is. Negyedszer, a jogszabály előírja, hogy a hálózatüzemeltetők a jogszabály által bevezetett CHP-pótdíjból a többletköltségeikért teljes kompenzációra jogosultak és az átviteli hálózat üzemeltetői központosítják a prémium fizetésekhez és a CHP-pótdíjhoz kapcsolódó pénzügyi mozgásokat. A CHP-pótdíj a hálózatokra vonatkozó, egységes, kWh-ként kiszabott pótdíj. Ötödször, a jogszabály meghatározza a maximális költségvetést, amely szintén korlátozza a CHP-pótdíj növelését. Hatodszor, a 2016. évi KWKG a B éc C kategóriájú végső fogyasztók tekintetében meghatározza a CHP-pótdíj felső határát. Végül, a CHP-létesítmények, távfűtési hálózatok stb. számára a támogatásban részesülés kizárólag a BAFA által kiállított engedély megszerzését követően lehetséges. Ez a fajta jogosultságra vonatkozó feltétel nem szerepelt a 2000. évi KWKG-ban.

([26]) a Bizottság 2014. március 27-i határozata az SA.36511. (2014/C) (korábbi 2013/NN) számú állami támogatásról – Franciaország – Megújuló energiaforrások támogatási mechanizmusa és a CSPE felső korlátainak megállapítása – Felhívás észrevételek benyújtására az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének (2) bekezdése értelmében (HL C 348., 2014.10.3., 78. o.).

([27]) A C-606/14 P. sz., *Portovesme kontra Bizottság* ügyben 2017. február 1-jén hozott ítélet 91. pontja (ECLI:EU:C:2017:75).

([28]) A Bizottság NN 68/2000. állami támogatás – Németország – A kapcsolt energiatermelésen alapuló villamosenergia-termelés védelméről szóló 2000. május 12-i törvényről (2002. május 22.) szóló határozata (HL C 164., 2002.7.10., 5. o.).

([29]) Lásd a 28. lábjegyzetet.

(111) Már a 2002. évi KWKG jelentős változtatásokat eszközöl a 2000. évi KWKG-n, ezek: a piaci áron felüli prémiumfizetési kötelezettség (az egyszerű meghatározott áron történő vásárlási kötelezettség helyett), a hálózatüzemeltetők jogszabály által biztosított joga a prémiumfizetési kötelezettségből eredő többletköltségeikért cserébe fizetett kompenzációhoz, az egységes CHP-pótdíj létrehozatala, az átviteli hálózat üzemeltetők központi szerepe a támogatás kifizetéséhez és a CHP-pótdíjhoz kapcsolódó pénzügyi mozgások központosításában és a CHP-pótdíj felső határának meghatározása a végső fogyasztók két csoportjának tekintetében (B és C kategóriájú végső fogyasztók). A támogatáshoz való hozzáféréshez a BAFA engedély beszerzésének kötelezettségét szintén 2002-ben vezették be. 2009-ben módosításra került a 2002. évi KWKG a saját felhasználás és a távfűtési hálózatok támogatása érdekében. 2012-ben a hűtő és fűtő tároló létesítmények, valamint a távhűtési hálózatok támogatása miatt módosult a 2002. évi KWKG. A költségvetés korlátozását a 2016. évi KWKG vezette be.

(112) Ezek alapján a Bizottság megállapítja, hogy a 2016. évi KWKG-nak és a 2002. évi KWKG-nak sok közös eleme van, de ettől az nem minősül létező támogatásnak, mivel az NN 68/2000. számú ügyben hozott határozat ([30]) nem a 2002. évi KWKG-ra, hanem a 2000. évi KWKG-ra vonatkozott és mivel a 2016. évi KWKG több helyen jelentősen eltér a 2000. évi KWKG-tól.

(113) A 2002. évi KWKG és a 2016. évi KWKG hasonlóságai (a piaci áron felüli prémium fizetési kötelezettség, a törvény által biztosított garancia arra, hogy a hálózatüzemeltetők a prémiumfizetési kötelezettségből eredő többletköltségeikért kompenzálásra kerülnek, az egységes CHP-pótdíj bevezetése és a mérsékelt CHP-pótdíj bevezetése egyes végső fogyasztók tekintetében, az átviteli hálózat üzemeltetőinek kiemelt szerepe a a támogatás kifizetésével és a CHP-pótdíjjal kapcsolatos pénzügyi mozgások központosításában, a BAFA engedélye a támogatáshoz való hozzáféréshez) és azok 2000. évi KWKG-tól való eltérései alapján arra lehet következtetni, hogy már a 2002. évi KWKG szerinti CHP-pótlék mérséklések is állami támogatásnak minősültek. A Bizottság elismeri, hogy az (EU) 2015/1589 rendelet 1. cikke a) pontjának iv. alpontja szerint a 17. cikkel összefüggésben csak a 2016. október 24. előtt 10 évvel nyújtott támogatások minősülnek létező támogatásnak.

(114) Emellett a német hatóságok benyújtották a 2011-ben kezdődő átállási tervet, ezzel kifejezetten felismerve, hogy a 2011-től kezdve nyújtott CHP-pótdíj mérséklések a 2002. évi KWKG.hoz képest új állami támogatásnak minősültek.

6.3. **A belső piaccal való összeegyeztethetőség**

(115) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság megállapította, hogy a nagy hatásfokú CHP-létesítményeknek, energiatároló létesítményeknek és energiahatékony távfűtő/távhűtő hálózatoknak a 2016. évi KWKG szerint nyújtott állami támogatás összeegyeztethető a belső piaccal.

(116) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság azonban kételyeket fogalmazott meg arra vonatkozóan, hogy a B és C kategóriájú fogyasztóknak nyújtott mérsékelt CHP-pótdíjak az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése alapján összeegyeztethetőnek minősülnek a belső piaccal.

(117) Az alábbi összeegyeztethetőségi értékelés kizárólag a 2007. óta a B és C kategóriájú végső fogyasztóknak és a fenti 20. pontban említett energiaigényes fogyasztóknak nyújtott mérséklésekre vonatkozik. E határozat nem vonatkozik a vasúti társaságok CHP-pótdíj fizetésére. Az azokra vonatkozó mérséklések az SA.43666. számú határozatban ([31]) kerültek jóváhagyásra.

(118) A maximalizált pótdíj enyhíti a B és C kategóriájú végső fogyasztók és az energiaigényes fogyasztók olyan CHP-pótdíj megfizetésével kapcsolatos terheit, amelyet egyébként a mindennapi működésük következtében a villamos energia költségeként viselniük kellene; ezáltal pedig csökkenti a működési költségeket az érintett vállalatok számára.

(119) A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése az állami támogatás tilalmának általános elvét írja elő az Unión belül. A Szerződés 107. cikkének (2) és (3) bekezdése kivételeket tartalmaz ez alól az elv alól.

(120) Ahogyan azt a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában is megjegyezte, a mérséklések nem tartoznak az EEAG hatálya alá. Először, a CHP-pótdíj nem minősül az EEAG 3.7.1. pontja szerinti környezetvédelmi adónak. Ezzel szemben a CHP-pótdíj egyedi célkitűzésként a CHP-létesítmények támogatását kívánja elérni. A CHP-pótdíjnak a környezetvédelmi adóval szemben nincs viselkedés befolyásoló hatása (lásd az EEAG 167. és 181. §-át). A CHP-pótdíjnak nem célja, hogy a CHP-pótdíj kifizetőinek magatartását megváltoztassa. Ennek megfelelően az erre vonatkozó mérséklések 3.7.1. pontban szereplő értékelése kizárható. A CHP-pótdíj sok hasonlóságot mutat a megújuló energiaforrásokra vonatkozó pótdíjjal, amelynek célja a megújuló energia

([30]) Lásd a 28. lábjegyzetet.
([31]) A Bizottság SA.43666 (2015/N) számú állami támogatás – Németország – A vasúti társaságok számára a KWKG pótdíj mérsékléséről (2016. augusztus 22.) szóló határozata (HL C 406., 2016.11.4., 1. o.).

támogatásának finanszírozása, mivel az összekapcsolás támogatásával közvetlenül a villamosenergia-termelés CO_2-kibocsátásának csökkentésére vonatkozó környezetvédelmi célkitűzéseket szolgálja. Az EEAG 3.7.2. pontja azonban csak a megújuló energia támogatására irányuló pótdíjak finanszírozására vonatkozik, így tehát azt nem lehet az energiahatékonysággal kapcsolatos intézkedések – mint a nagy energiahatékonyságú CHP – finanszírozására alkalmazni. Egyéb bizottsági iránymutatás sem alkalmazható a bejelentett intézkedésre.

(121) A Bizottság azonban közvetlenül a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján is összeegyeztethetőnek nyilváníthat egy támogatási intézkedést, ha az szükséges és arányos, valamint a közös célkitűzés megvalósítása tekintetében kifejtett pozitív hatások ellensúlyozzák a versenyre és a kereskedelemre gyakorolt negatív hatásokat. Az intézkedés ezeknek a feltételeknek akkor tesz eleget, ha az alábbi kérdések igennel válaszolhatók meg:

a) A támogatási intézkedés jól meghatározott közös érdekű célkitűzésre irányul ([32])?

b) A támogatási intézkedés olyan helyzet tényleges javítására irányul, amelyet a piac önmagában nem képes megoldani (például mert egy piaci hiányosságot orvosol)?

c) A támogatási intézkedés megfelelően kidolgozott ahhoz, hogy a közös érdekű célkitűzést megvalósítsa (a támogatás szükségessége) ([33])? Különösen:

— A támogatási intézkedés megfelelő és szükséges eszköz-e, vagy vannak más, alkalmasabb eszközök?

— A támogatás ösztönző hatású-e, azaz megváltoztatja-e a vállalkozások magatartását?

— Arányos-e a támogatási intézkedés, vagy azonos viselkedésbeli változás kevesebb támogatással is előidézhető?

d) Korlátozottak-e a verseny torzulásai és a kereskedelemre gyakorolt hatások oly módon, hogy a végső mérleg pozitív legyen?

6.3.1. *A közös érdekű célkitűzés*

(122) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában megállapította, hogy a CHP-pótdíj célja a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés támogatásának finanszírozása, ennek megfelelően pedig közvetve hozzájárul a támogatási intézkedések által elérni kívánt célokhoz, vagyis a villamosenergia-termelés környezeti hatásainak a villamosenergia-termelés energiahatékonyságának növelésén és a villamosenergia-szektor CO_2-kibocsátásának csökkentésén keresztüli csökkentéséhez, amelyet a Bizottság közös érdekű célkitűzésnek ítélt.

(123) A Bizottság véleménye szerint emellett a kapcsolt hő- és energiatermelés támogatásának finanszírozását szolgáló CHP-pótdíj mérséklése közvetve szintén hozzájárulhat a pótdíjból finanszírozott támogatási intézkedések céljainak eléréséhez (vagyis a villamosenergia-termelés energiahatékonyságának növeléséhez és a villamosenergia-fogyasztáshoz kapcsolódó CO_2-kibocsátás csökkentéséhez), mivel az a megújuló energia támogatásának finanszírozására vonatkozó, a megújuló energia támogatása pénzügyi alapjainak megteremtését elősegítő kedvezményekhez hasonlóan elősegítheti a támogatási intézkedések pénzügyi alapjainak megteremtését (lásd az EEAG 3.7.2. szakaszát és különösen 182. pontját). Ennek megfelelően amennyiben a mérséklésekre e támogatási intézkedések finanszírozása érdekében van szükség, azok közvetve a támogatási intézkedéseknek az eljárás megindításáról szóló határozat 3.3.1–3.3.5. pontjában vizsgált céljai eléréséhez is hozzájárulnak.

(124) A Bizottság megállapította emellett, hogy az Unió – a megújuló energiával szemben – a nagy hatásfokú kapcsolt villamosenergia-termelésre vonatkozóan nem határozott meg tagállami szinten kötelezően elérendő célokat. A CHP-létesítmények támogatásához szükséges forrásigény ennek megfelelően általában alacsonyabb, mint amely a megújuló energia támogatásához szükséges, ezért kevésbé fontos, hogy a támogatási intézkedéseket a villamosenergia-fogyasztáshoz kapcsolódó díjból finanszírozzák. A 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([34]) azonban 20 %-os kiemelt célt határozott meg az energiahatékonyság területén, és nemzeti célelőirányzatokat is

([32]) A T-162/06. sz., *Kronoply kontra Bizottság* ügyben 2009. január 14-én hozott ítélet, különösen annak 65., 66., 74. és 75. pontja (ECLI:EU:T:2009:2).

([33]) A T-187/99. sz., *Agrana Zucker und Stärke kontra Bizottság* ügyben 2001. június 7-én hozott ítélet 74. pontja (ECLI:EU:T:2001:149); a T-126/99. sz., *Graphischer Maschinenbau kontra Bizottság* ügyben 2002. május 14-én hozott ítélet 41–43. pontja (ECLI:EU:T:2002:116); a C-390/06. sz., *Nuova Agricast*-ügyben 2008. április 15-én hozott ítélet 68–69. pontja (ECLI:EU:C:2008:224).

([34]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

megállapított, amelyek eléréséhez a nagy hatásfokú CHP-létesítmények, az energiahatékony távfűtő hálózatok és az energiatároló létesítmények jelentősen hozzájárulhatnak. Emellett a tagállamok kötelesek értékelni az energiahatékonysági intézkedések területén meglévő potenciáljukat, ideértve a CHP-létesítményeket, a távfűtést és az energiatároló létesítményeket is, és kötelesek az azonosított potenciált kiépíteni. Ennek következményeként az energiahatékonysági intézkedések pénzügyi szükségletei is igen jelentőssé válhatnak, ezáltal szükségessé téve a tagállamok számára, hogy az intézkedéseket a villamosenergia-fogyasztásra kivetett díjakból fedezzék. Emellett az Európai Tanács által 2014. október 23-án elfogadott ([35]), 2030-ra az energiahatékonyság 27 %-os javítását előíró cél a jövőben is folyamatosan a CO_2-kibocsátás további csökkentésére és további energiamegtakarításra készteti az Uniót és a tagállamokat.

(125) Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés (és ennek következtében a CHP-létesítményekhez kapcsolódó energiahatékony távfűtési hálózatok és hűtési tároló létesítmények) támogatásának finanszírozási költségével különösen leterhelt végső villamosenergia-fogyasztókat jelentős versenyhátrány érje, Németország részleges mérsékléseket alkalmazhat, különösen mivel a CHP-pótdíjat az EEG-pótdíjon felül kell megfizetni annak érdekében, hogy a villamosenergia-szektorban a CO_2-kibocsátás csökkentésére és az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló támogatási intézkedéseket finanszírozzák. Az EEG-vel vagy CHP-pótdíjjal különösen jelentősen érintett nagy számú vállalkozás csődje vagy áthelyezése leronthatja a pénzügyi források alapját: az érintett vállalkozások ahelyett, hogy mérsékelt pótdíjat fizetnének, egyáltalán nem járulnának hozzá a finanszírozáshoz, amellyel még súlyosabbá tennék a végső fogyasztók CHP-támogatás finanszírozásával járó terheit, tovább csökkentve ezzel a pótdíj – és így szükségképpen a CHP-támogatás – elfogadottságát.

(126) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság megállapította, hogy annak ellenére, hogy a CHP-pótdíjnak nem az a célja, hogy a villamosenergia-fogyasztás csökkentését ösztönözze, hanem az, hogy az energiahatékony intézkedések finanszírozását lehetővé tegye, el kell kerülni annak a lehetőségét, hogy a mérséklések mértéke arra ösztönözze a vállalatokat, hogy kevésbé legyenek energiahatékonyak, mivel ez ellentétes volna a támogatott energiahatékonysági intézkedések céljaival.

(127) Az energiahatékonyságra való hajlandóság csökkentésének kockázatával kapcsolatban a német hatóságok azt nyilatkozták, hogy a mérséklések nem csökkentik az energiaigényes fogyasztók energiahatékonyságra való hajlandóságát, mivel a CHP-pótdíj a villamosenergia-költségeknek kizárólag egy kis részét teszi ki. A villamos energia ára önmagában – a villamos energia teljes termelési költséghez képest meghatározott magas aránya következtében – elég ösztönzéssel szolgál arra, hogy a vállalkozások növeljék energiahatékonyságukat (lásd a fenti 62. és azt követő pontokat). Ezen túl a BV Glas kijelentette, hogy az energiaigényes fogyasztók folyamatos ösztönzés alatt állnak arra vonatkozóan, hogy energiahatékonyságukat növeljék, mivel a teljes előállítási költségek nagy részét a villamos energia költsége teszi ki (gyakran 20–50 %-ot).

(128) A Bizottság egyetért azzal, hogy a nemzetközi kereskedelemnek jobban kitett energiaigényes vállalatok számára a villamos energia ára önmagában is elégséges ösztönző lehet az energiahatékonyság növeléséhez, mivel az energiaigényes vállalkozások számára az előállítási költségek nagy részét a villamos energia költsége teszi ki. Ez az intézkedés még fontosabb lehet a nemzetközi kereskedelemmel versenyző vállalatok számára, mivel a versenykényszer folyamatosan a hatékonyság növelésére készteti őket. Emellett ezek a vállalatok kötelesek legalább a CHP-pótdíj 15 %-át megfizetni, ez a minimum hozzájárulás pedig a gyakorlatban tovább segíti a nemzetközi versennyel küzdő energiaigényes vállalkozások ösztönzését arra, hogy energiahatékonysági intézkedésekre irányuló befektetéseket tegyenek. Nem érkeztek azonban érvek a mérséklések nem energiaigényes vállalkozások energiahatékonysági hajlandóságának csökkentésére vonatkozóan. A német hatóságok 2017. január 1-jével viszont korlátozták a nemzetközi versennyel küzdő energiaigényes fogyasztók számára nyújtható mérsékléseket és 2016-ban a kedvezményezettek nagy része energiaigényes fogyasztónak minősült. A német hatóságok emellett a mérséklések megszerzését villamosenergia- vagy környezetvédelmi irányítási rendszerben való részvételhez kötötték. Végül ahogyan az az alábbiakban részletesebben kifejtésre kerül, a német hatóságok fenntartották a CHP-pótdíjhoz való 15 %-os saját hozzájárulás kötelezettségét. A Bizottság ezek alapján megállapítja, hogy a módosított mérséklések nem szüntetik meg az energiaigényes fogyasztók energiahatékonyságuk növelésére irányuló hajlandóságát. A 2011–2018. közötti időszakban a nem energiaigényes fogyasztók tekintetében a német hatóságok benyújtották az átállási tervüket, amely növeli a nem energiaigényes fogyasztók energiahatékonyság növelésére irányuló hajlandóságát.

(129) Ezen elemek alapján a Bizottság megállapítja, hogy a mérsékelt CHP-pótdíjak közös célt szolgálnak.

([35]) Az Európai Tanács 2014. október 23–24-i következtetései.

6.3.2. *Az állami beavatkozás szükségessége, a támogatás megfelelősége és az ösztönző hatás*

(130) Az eljárás megindításáról szóló határozatának 3.3.1.2., 3.3.2.2., 3.3.4.2., 3.3.5.2. pontjaiban a Bizottság megállapította, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelő létesítmények, az energiahatékony távfűtési/távhűtési hálózatok és a hűtési/fűtési energiatároló létesítmények támogatását nem kizárólag a piac fogja elvégezni és a támogatási intézkedéseknek (és azok finanszírozásának) ösztönözniük kell az ilyen létesítmények létrehozására és működtetésére irányuló befektetéseket.

(131) Az eljárás megindításáról szóló határozat 3.3.1–3.3.5. pontjaiban vizsgált támogatási intézkedések mindegyikének a villamosenergia-termelés energiahatékonyságának növelése és a villamosenergia-termelés és fogyasztás szénlábnyomának csökkentése a célja. Mindegyik az éghajlatváltozással való küzdelmet segíti elő.

(132) Habár a CHP-pótdíj nem az egyetlen lehetséges finanszírozási módszer, de indokolt a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, az energiahatékony távfűtési hálózatokat és a hűtési tároló létesítményeket támogató intézkedéseket a hálózatba bekapcsolt, onnan villamos energiát kinyerő végső fogyasztók által felhasznált villamos energiára vonatkozó pótdíj segítségével finanszírozni, mivel szoros kapcsolat áll fenn a támogatási intézkedések és a hálózatból kinyert villamos energia között. Emellett a pótdíj viszonylag stabil pénzügyi forrásként szolgál, és nem függ a költségvetési fegyelemtől. Ezen okokból gyakran támogatják a megújuló energiaforrások termelésének finanszírozását ilyen pénzügyi rendszereken keresztül. Ahogyan az a fenti 125. pontban is szerepelt, az energiahatékonysági intézkedések támogatásának pénzügyi szükségletei igen jelentősek lehetnek, ezáltal szükségessé téve a tagállamok számára, hogy az intézkedéseket a villamos energiára vonatkozó pótdíjakból fedezzék.

(133) A Bizottság véleménye szerint tehát a mérsékelt CHP-pótdíj szükséges lehet az eljárás megindításáról szóló határozat 3.3.1–3.3.5. pontjaiban vizsgált eszközök energiahatékonyságra és környezetvédelemre vonatkozó céljainak eléréséhez, ha a mérsékelt CHP-pótdíj nélkül az intézkedések és az intézkedések céljainak elérése veszélybe kerülnének.

(134) Ez történhet, ha a teljes CHP-pótdíj megfizetése nagy számú vállalkozás vagy szektor csődjével vagy áttelepítésével fenyeget. Ez pedig cserébe jelentősen csökkentené a CHP-pótdíj elfogadottságát és a pótdíj fizetésére kötelezettek számát, veszélyeztetve ezzel magukat a támogatási intézkedéseket is.

(135) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában (annak 274. pontjában) kimondta, hogy az EEAG 185., 186. és 187. §-aiban említett követelmények segítségül szolgálhatnak a kapcsolt energiatermelés finanszírozása következtében túl magasra emelt árak miatt áttelepüléssel vagy csőddel veszélyeztetett szektorok beazonosításában. Ez különösen indokolt lehet, egyrészről mivel a CHP-pótdíjból finanszírozott intézkedések ugyanazt a környezetvédelmi célt szolgálják, mint az EEAG 3.7.2. pontjának hatálya alá tartozó megújuló energiaforrás pótdíjból finanszírozott intézkedések (az éghajlatváltozás ellen való harc, a villamosenergia-termelésből eredő CO_2-kibocsátás csökkentésével) és másrészt mivel Németországban a CHP-pótdíjat a megújuló energiaforrás pótdíjon (Németországban az EEG-pótdíjon) felül kell megfizetni és annak kialakítása is hasonló. Mivel a CHP-pótdíjat a hálózatból kinyert villamos energia alapján állapítják meg, ezért az leginkább azokra a vállalkozásokra lesz jelentős hatással, amelyek számára a villamos energia költsége a bruttó hozzáadott érték nagy hányadát teszik ki és amelyek a tevékenységi körük szerinti szektor jelentős nemzetközi kereskedelme miatt nem tudják a költségeiket piaci részesedésük feláldozása nélkül a végső fogyasztókra hárítani. Ezek azok a vállalkozások, amelyeket az EEAG 185., 186. és 187. § szerinti rendelkezések be kívánnak azonosítani.

(136) Az előzetes vizsgálat során a német hatóságok arról számoltak be, hogy a mérsékelt CHP-pótdíjakra azért van szükség, hogy az érintett vállalatok (villamosenergia-felhasználók) versenyképességét biztosítsák és, hogy azok végső célja a támogatási intézkedések finanszírozása. A német hatóságok azonban nem nyújtottak be elégséges információt arra vonatkozóan, hogy a mérsékelt CHP-pótdíjak a B és C végső fogyasztói kategóriába tartozó minden típusú vállalkozás és szektor tekintetében szükségesek voltak a bejelentett 2016. évi KWKG-ban meghatározott támogatási intézkedések finanszírozásának biztosításához. A német hatóságok csak a nemzetközi versennyel érintett, a megújuló energiaforrás pótdíj mérséklésére jogosult energiaigényes fogyasztók tekintetében nyújtottak be információkat, elismerve azonban, hogy a B és C kategóriájú végső fogyasztók nem mind ilyen vállalkozások.

(137) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság elfogadta, hogy az energiaigényes, a nemzetközi versennyel érintett egyes szektorokra valószínűleg jelentős hatással lehet a teljes EEG-pótdíj és, hogy ez a versenyképességüket és fenntarthatóságukat fenyegető veszély elégséges volna a megújuló energiaforrások támogatásának

akadályozásához ([36]). Feltételezve, hogy a kedvezményezettek megegyeznek az EEG szerinti támogatásra jogosult vállalatokkal, a teljes CHP-pótdíj ezeknek a vállalatoknak a jelentős része számára a BHÉ 1–9 %-át tenné ki. Ezek valóban jelentős tehernek minősülnek, különösen tekintettel arra, hogy ezt az EEG-pótdíjon felül kellene megfizetni, amely pótdíj azoknak az eszközöknek a finanszírozását szolgálja, amelyeknek ugyanazok a környezetvédelmi célkitűzései, mint a CHP-pótdíjból finanszírozott intézkedéseknek.

(138) A hivatalos vizsgálati eljárás során a német hatóságok nem nyújtottak be olyan kiegészítő információkat, amelyek alapján a Bizottság megerősíthette volna, hogy a kedvezményezettek mekkora hányada egyezne a mérsékelt EEG-pótdíjra vagy az EEAG 3.7.2. pontjában meghatározott mérséklésekre jogosult vállalkozásokkal, és nem nyújtott be információt arra vonatkozóan sem, hogy bemutassa, hogy a mérséklések a nem energiaigényes és nemzetközi versennyel nem érintett vállalkozások számára is szükségesek lennének. Emellett, bár a BV Glas fenntartja azt a véleményét, miszerint a mérséklések szükségesek, nem terjesztett be információt arra vonatkozóan, hogy azokra a nem energiaigényes fogyasztók tekintetében is szükség volna. A BV Glas által benyújtott információ ténylegesen csak az energiaigényes fogyasztókra vonatkozik. 2017. január 1-jével azonban a mérséklések azokra az energiaigényes fogyasztókra korlátozottak, amelyek a megújuló energiaforrás pótdíj mérséklésre is jogosultak (vagyis az áthelyezéssel vagy csőddel fenyegetett energiaigényes fogyasztókra). A B és C kategóriájú nem energiaigényes végső fogyasztókra ezt követően nem vonatkoznak a mérséklések. A nem energiaigényes fogyasztók tekintetében a német hatóságok átállási tervet készítettek, amely alapján a mérsékléseket 2019-re fokozatosan megszüntetik, emellett a nem energiaigényes fogyasztók számára 2011-től juttatott kedvezményeket pedig a Bizottságnak benyújtott átállási terv alapján kiigazították (lásd még az átállási tervről szóló lenti 6.4. pontot).

(139) Ezek – különösen a német hatóságok által benyújtott, a mérsékléseket az energiaigényes, nemzetközi versennyel érintett fogyasztókra korlátozó módosítások és az átállási terv – alapján a Bizottság megállapította, hogy a mérséklések megfelelőek és szükségesek a kapcsolt energiatermelés finanszírozása fenntarthatóságának biztosításához és azok ösztönző hatással bírnak.

6.3.3. *Arányosság*

(140) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság megállapította, hogy a mérséklések nem minősülhetnek teljes mentesülésnek és nem lehetnek annyira jelentős mértékűek, hogy veszélyeztetik a támogatási intézkedés célját azáltal, hogy túlságosan súlyos terheket rónak a többi végső fogyasztóra (az eljárás megindításáról szóló határozat 269. pontja). Emellett a túl jelentős mértékű mérséklések növelik az intézkedés versenytorzító hatását is. Éppen ezért az EEAG szerint a megújuló energia támogatásának finanszírozására vonatkozó mérséklések tekintetében a mérséklésre jogosult vállalkozások kötelesek minimum az általános díj 15 %-ának megfelelő hozzájárulást megfizetni (lásd az EEAG 188. §-át), amelyből további kedvezményben részesülhetnek, amennyiben a díj a vállalkozásra vonatkozó BHÉ meghatározott mértékét meghaladja (EEAG 189. §).

(141) Az eljárás megindításáról szóló határozatában (annak 282. pontjában) a Bizottság jelezte, hogy az EEAG 188. és 189. §-ait alkalmazza útmutatóként a mérséklések arányosságának értékeléséhez. Ez különösen indokolt lehet egyrészt, mivel a CHP-pótdíjból finanszírozott intézkedések ugyanazt a környezetvédelmi célt szolgálják, mint az EEAG 3.7.2. pontjának hatálya alá tartozó megújuló energiaforrás pótdíjból finanszírozott intézkedések (az éghajlatváltozás ellen való harc a villamosenergia-termelésből eredő CO_2-kibocsátás csökkentésével), és másrészt, mivel a mérséklések célja ezeknek a támogatási intézkedések finanszírozása fenntarthatóságának biztosítása azáltal, hogy a villamosenergia-pótdíjakkal nagy mértékben érintett vállalkozások számára az ezekből eredő terheket korlátozza, de továbbra is megkívánja tőlük a megfelelő mértékű saját hozzájárulást.

(142) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában (annak 283. pontjában) kimondta, hogy a német hatóságok az előzetes vizsgálat során nem bizonyították be azt, hogy a 0,04 és 0,03 eurócent/kWh-ban meghatározott felső határok a szükséges minimumra korlátozottak. A német hatóságok nem támasztották alá, hogy ennél kevesebb mértékű mérséklések ne lehettek volna elfogadhatóak. A német hatóságok fenntartották a mérséklések EEG-pótdíjjal összevont hatására vonatkozó véleményüket, de nem szolgáltattak a mérséklések kedvezményezettjeire vonatkozó olyan konkrét információkat, amelyekben a mérsékelt CHP-pótdíj és a BHÉ arányát vizsgálták volna egy valamivel magasabban meghatározott (például 15 %-os) CHP-pótdíj esetén, vagy amelyekben az összevont mérsékelt CHP-pótdíj és mérsékelt EEG-pótdíj és a BHÉ arányát vizsgálták volna.

([36]) Lásd a Bizottság határozatát (2014. július 23.) – SA.38632 (2014/N) számú állami támogatás – Németország – EEG 2014 (HL C 325., 2015.10.2., 4. o.).

(143) A német hatóságok a hivatalos vizsgálati eljárás során nem nyújtottak be további információkat. A BV Glas véleménye szerint a mérséklések a szükséges minimum mértékben kerültek meghatározásra, de nem szolgált magyarázattal erre vonatkozóan.

(144) Németország azonban módosította a 2016. évi KWKG-t, és ennek következtében a mérséklések 2017. január 1-jétől kizárólag azokra az energiaigényes fogyasztókra vonatkoznak, akik a mérsékelt megújuló energiaforrás pótdíjra jogosultak, és a pótdíj mértéke legalább a teljes pótdíj 15 %-ában került meghatározásra (lásd a fenti 21. pontot). A nem energiaigényes végső fogyasztókra ezt követően nem vonatkoznak a mérséklések. Emellett a német hatóságok átállási tervet készítettek a korábban B és C kategóriába tartozó végső fogyasztók számára, amely szerint azoknak a B és C kategóriájú végső fogyasztóknak a tekintetében, akik nem minősülnek energiaigényes fogyasztónak a mérsékléseket 2019-re fokozatosan megszüntetik és amely szerint a nem energiaigényes fogyasztóknak nyújtott kedvezményeket 2011-től kezdve módosították. A német hatóságok ezen túl 2011-től alkalmazandó átállási tervet készítettek azoknak a korábban B és C kategóriába tartozó végső fogyasztók számára, akik energiaigényes fogyasztónak minősülnek.

(145) Ezek alapján – különösen a mérséklések mértékére vonatkozó, 2017. január 1-jétől érvényesülő módosítások és a német hatóságok által elkészített átállási terv alapján – a Bizottság megállapította, hogy a CHP-pótdíjak mérséklése az elérni kívánt céllal arányos.

6.3.4. *A verseny torzulása*

(146) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában megjegyezte, hogy az előzetes vizsgálati szakaszban nem érkezett be elegendő információ ahhoz, hogy értékeljék a verseny lehetséges torzulását és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatásokat. Mivel a támogatási intézkedés szükségességét, megfelelőségét, ösztönző hatását és arányosságát még nem igazolták, a Bizottság kétli, hogy a támogatási intézkedés biztosította, hogy korlátozott az a versenytorzulás, amelyet egyes vállalkozásoknak a szokásos működési költségeik alóli mentesítése okoz, továbbá hogy az intézkedés általános mérlege pozitív.

(147) A német hatóságok az eljárás megindításáról szóló határozatra (287. pont) tett megjegyzéseikben kiemelték, hogy a versenyt torzító hatásokat a CHP-pótdíjból finanszírozott intézkedések pozitív hatására tekintettel a 2016. december 22-én elfogadott módosításokkal a CHP-pótdíj fenntarthatóságának biztosításához szükséges minimumra korlátozták.

(148) A pozitív hatások tekintetében a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában megjegyezte, hogy a CHP-pótdíjból finanszírozott intézkedések a CO_2-kibocsátás csökkentésére irányultak és fontosak voltak a kapcsolt energiatermelés villamos energia piacra történő integrálásának elősegítésében. A pozitív hatások a fenti 9. és 10. pontokban kerültek kifejtésre.

(149) A Bizottság megjegyezte emellett, hogy a 2012/27/EU irányelv 20 %-ban határozta meg az energiahatékonyság kiemelt célját és kötelezte a tagállamokat, hogy vizsgálják meg az energiahatékonysági intézkedések – ideértve a CHP-létesítményeket, a távfűtési és energiatároló berendezéseket – végrehajtására vonatkozó potenciáljukat és az azonosított potenciált építsék ki. Emellett az Európai Tanács által 2014. október 23-án megfogalmazott ([37]), 2030-ra az energiahatékonyság 27 %-os növekedését megkívánó cél a jövőben is folyamatosan a CO_2-kibocsátás csökkentésére és az energia megtakarítására készteti az Uniót és a tagállamokat. Ennek következtében az energiahatékonyság támogatására irányuló intézkedésekre pénzügyi ráfordításokat kell eszközölni, amelyek a jövőben a 20 %-os cél elérésének érdekében jelentőssé válhatnak, és amelyeket a későbbiekben a 2030-as cél teljesítéséhez tovább kell javítani. Ennek megfelelően a CHP-létesítmények, távfűtési és energiatároló létesítmények elérhetőségének és fenntarthatóságának biztosítása fontos eleme a villamosenergia-termelés energiahatékonyságának növelésének és a CO_2-kibocsátás további csökkentésének. Valóban, a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában azt is megállapította, hogy e tekintetben továbbra is fennállnak piaci hiányosságok és az energiahatékonyság növelésének érdekében továbbra is szükség van támogatási intézkedésekre.

(150) Ezen túl a Bizottság megállapította, hogy a 2016. december 22-én bevezetett módosításokkal Németország a mérséklésekre való jogosultságot a BesAR szerint mérséklésre jogosult vállalkozásokra korlátozta, vagyis azokra a vállalkozásokra és szektorokra, amelyek a teljes pótdíj megfizetése esetén áthelyezéssel és csőddel leginkább fenyegetettek és ennek következtében a legnagyobb kockázattal szolgálnának a pótdíj fenntarthatóságára nézve. Emellett a kedvezményezettek továbbra is kötelesek kivenni a részüket az energiahatékonysági intézkedések finanszírozásából és a mérséklések nem csökkentik a kedvezményezettek energiahatékonyságra vonatkozó hajlandóságát.

([37]) Az Európai Tanács 2014. október 23–24-i következtetései.

(151) Végül a Bizottság megállapította, hogy a mérséklésekre minden azonos szektorban tevékenykedő vállalkozás jogosult, ha energiaigényesség szempontjából azonos szinten helyezkednek el.

(152) Ezek alapján a Bizottság kijelentette, hogy a támogatási intézkedés összesített mérlege pozitív, és a pozitív hatások ellensúlyozzák az esetleges versenytorzulást.

6.4. **Átállási terv**

(153) A CHP-pótdíj mérséklésére vonatkozó rendelkezéseket a 2002-ben a 2002. évi KWKG vezette be. A német hatóságok e tekintetben kiemelték, hogy 2002-ben a Bizottság úgy határozott, hogy az akkor alkalmazott 2000. évi KWKG nem tartalmaz állami támogatást és nem jelezte Németország számára, hogy a 2002. évi KWKG-t be kellene jelentenie ([38]). A német hatóságok véleménye szerint annak a ténynek az alapján, hogy a Bizottság nem tiltakozott a 2002. évi KWKG ellen és a 2000. évi KWKG-ról megállapította, hogy nem minősül támogatásnak, 2014-ig jogosan feltételezték, hogy a CHP-pótdíjak mérséklése sem minősül támogatásnak, mivel a Bizottság akkor fogadta el a 2014. évi EEAG-t, amelyben nyilvánvalóvá tette, hogy a megújuló energiaforrásokra és CHP-ra vonatkozó, pótdíjakból finanszírozott támogatási programok támogatásnak minősülnek. Emellett a BV Glas véleménye szerint a Bizottság NN 68/2000. állami támogatás – Németország – A kapcsolt energiatermelésen alapuló villamosenergia-termelés védelméről szóló 2000. május 12-i törvényről szóló határozata (2002. május 22.; a továbbiakban: a 2002. évi bizottsági határozat) jogos elvárásokat teremtett azzal kapcsolatban, hogy a 2002. évi KWKG, majd a 2016. évi KWKG nem tartalmaz támogatásokat.

(154) Ennek ellenére Németország átállási tervet nyújtott be a Bizottsághoz, amelyet 2011-ben kezdtek meg végrehajtani, és amellyel a B és C kategóriájú végső fogyasztókra vonatkozó intézkedéseket fokozatosan a módosított 2016. évi KWKG-be foglalt 2016. december 22-i törvény kiválasztási és arányossági kritériumaihoz igyekeztek igazítani (vagyis a mérséklések csak a fenti 20. pontban lefektetett feltételeknek megfelelő energiaigényes fogyasztókra alkalmazhatók és a mérsékléseket – a vállalkozás energiaigényességétől függően – a CHP-pótdíj maximum 85 %-ában vagy a BHÉ maximum 4 vagy 0,5 %-ában határozták meg).

(155) Ezzel a német hatóságok 2018-ra azonos szintre hozzák azoknak a korábbi B és C kategóriájú fogyasztóknak a tekintetében kiszámított CHP-pótdíj mértékeket, amelyek energiaigényes fogyasztóknak minősülnek. Annak ellenére, hogy a Bizottság kizárólag az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése szerint értékeli az átállási tervet, az EEAG-ban a megújuló energiaforrás-pótdíj 2014. július 1-je előtt alkalmazott mérséklések tekintetében meghatározott értékelési kritériumok alapján a CHP-pótdíj benyújtott tervben szereplő módosítása lehetővé tenné, hogy a korábban megfizetett CHP-pótdíjakat a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítsák.

(156) A terv 2011-től kezdve a gyakorlatban a CHP-pótdíj fokozatos emelkedését irányozza elő a B és C kategóriájú fogyasztók számára annak érdekében, hogy 2019-re azok is a teljes CHP-pótdíjat (100 %) fizessék meg. Ez a módszer szigorúbb, mint az EEAG-ban előírt megújuló energiaforrások finanszírozásának korlátozására vonatkozó átmeneti rendelkezések. Az energiaigényes felhasználók számára a terv már 2018-ra, vagyis a Bizottság által a megújuló erőforrások finanszírozásának módosítására szabott határidőt (lásd az EEAG 193. §-át) megelőzően előírja a pótdíj 15 %-ra történő módosítását. Ennek megfelelően a Bizottság véleménye szerint a benyújtott átállási terv végrehajtása a korábbi CHP-pótdíj mérsékléseket összeegyeztethetővé tenné a belső piaccal.

(157) mivel a B és C kategóriájú fogyasztók által megfizetett CHP-pótdíjak 2011-ben és 2012-ben összesen az A kategóriájú végső fogyasztók által megfizetett teljes pótdíj 100 %-ánál többet tettek ki, ezért az átállási terv a nem energiaigényes fogyasztókra csak 2013-tól kezdve alkalmazható. A B kategóriájú fogyasztók 2013–2016 között ténylegesen többet fizettek, mint ami az átállási tervben szerepel (21 %-ot a maximális 12,5 % helyett), ezért rájuk a módosítás a gyakorlatban csak 2017-től vonatkozik. A C kategóriájú fogyasztók tekintetében a módosítások 2016-tól érvényesülnek, mivel a 2013–2015 közötti időszakban ők többet fizettek, mint ami az átállási tervben szerepel (13 %-ot a maximális 12,5 % helyett).

(158) Az energiaigényes fogyasztók a 2011–2016 közötti időszakban a CHP-pótdíj 15 %-át fizették meg. Az átállási terv a gyakorlatban 2017-től kezdve alkalmazható rájuk.

([38]) A Bizottság NN 68/2000. állami támogatás – Németország – A kapcsolt energiatermelésen alapuló villamosenergia-termelés védelméről szóló 2000. május 12-i törvényről szóló határozata (HL C 164., 2002.7.10., 5. o.).

(159) Ennek megfelelően a kedvezményezettek által a korábbi években ténylegesen megfizetett CHP-pótdíjak mértékére tekintettel az átállási terv végrehajtásához nincs szükség a korábbi évek pótdíjainak megemelésére, kivéve 2016 tekintetében azoknak a C kategóriájú végső fogyasztóknak az esetén, akik nem minősülnek energiaigényes fogyasztóknak. A CHP-pótdíj erre vonatkozó emelését azonban már a 2016 december 22-i törvény is előírta és az ebbe a kategóriába tartozó végső fogyasztók megemelt CHP-pótdíját már a 2016. évi összesítő számlák is tartalmazták. A módosított 2016. évi KWKG 36. §-a szerint 0,026 eurócent/KWh kiegészítő pótdíj megfizetésére van szükség, kivéve a 2014–2016 közötti időszakban a 160 000 EUR-t (vagyis a 20 %-kal a de minimis küszöb alatti összeget) el nem érő mérséklések tekintetében.

(160) A Bizottság emellett indokoltnak tartja az átállási terv 2011-es kezdeti dátumát. Az Európai Tanács 2010 júniusában 2020-ra 20 %-os energiahatékonysági célt fogalmazott meg. 2010 és 2011 során az Unió több olyan cselekvési tervet és közleményt ([39]) is kidolgozott, amelyekben az energiahatékonyságra és a fokozott erőfeszítések szükségességére hívták fel a figyelmet, többek között a villamosenergia-termelés során is, ideértve az energiahatékonyság növelésére irányuló programokat. Ez az 2012/27/EU irányelvével együtt arra késztette a tagállamokat, hogy több támogatási intézkedést hozzanak, aminek következtében a pótdíjak – többek között a CHP-pótdíj is – megemelkedtek.

(161) A 2002. évi bizottsági határozatból eredő jogos elvárásokat illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a 2002. évi határozata nem foglalkozott a CHP-pótdíj mérséklésével, ezért nem világos, hogyan idézhetett elő a támogatás hiányára vonatkozóan jogos elvárásokat. Még azt feltételezve is, hogy a 2002. évi bizottsági határozat jogos elvárásokat keletkeztethetett, az ítélkezési gyakorlat alapján (*PreussenElektra* ([40])) ezek a jogos elvárások csak 2011-ig állhattak fenn, mivel az ítélkezési gyakorlatban és az érintett esetekkel kapcsolatos gyakorlatban bekövetkezett fejleményeknek minden elővigyázatos és körültekintő gazdasági szereplő számára világossá kellett tenniük, hogy a továbbiakban nem lehetséges azt feltételezni, hogy a CHP-pótdíj mérséklése nem minősül támogatásnak.

(162) A Bíróság több alkalommal kimondta, hogy a jogos elvárások elvére az a jogalany hivatkozhat, amelyben egy közösségi intézmény az általa tett pontos ígéreteknél fogva megalapozott várakozásokat keltett. Mindazonáltal ha az elővigyázatos és körültekintő gazdasági szereplő számíthat az érdekeit esetleg érintő közösségi intézkedés elfogadására, az elfogadás esetén nem hivatkozhat erre az elvre ([41]).

(163) Éppen ezért a Bíróság az *Essent* ügyben 2008. július 17-én hozott ítéletében ([42]) pontosította a *PreussenElektra* ügyben hozott ítéletet ([43]) és megállapította, hogy az állam által kivetett és az állam által kijelölt szerv által kezelt pótdíj állami forrásnak minősül akkor is, ha az ebből származó források nem folynak keresztül egy, az állam által közvetlenül kezelt alapon vagy számlán; emellett 2009. július 22-én a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárást indított egy olyan osztrák jogszabály által bevezetett felső korlátra vonatkozóan, amely az energiaigényes

([39]) Lásd az Európai Tanács 2010. június 17-i ülésének következtetéseit. Az Európai Tanács a 2010. június 17-i következtetéseiben a foglalkoztatást és az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó új uniós stratégia egyik kiemelt célkitűzéseként megerősítette az energiahatékonysági célkitűzést. E folyamat részeként és a célkitűzés nemzeti szintű megvalósítása érdekében, a Bizottsággal folytatott intenzív párbeszéd keretében a tagállamoknak nemzeti célkitűzéseket kell meghatározniuk és nemzeti reformprogramjaikban fel kell tüntetniük, milyen módon kívánják elérni azokat. Lásd még: a Bizottság Közleményét az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Energia 2020: A versenyképes, fenntartható és biztonságos energiaellátás és -felhasználás stratégiája (COM(2010) 639 final, 2010. november 10.). A közlemény az Unió 2020. évi energia stratégiájának középpontjába helyezi az energiahatékonyságot és egy olyan új energiahatékonysági stratégia szükségét fogalmazza meg, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy leválasszák az energia felhasználást a gazdasági növekedésről. A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Lásd még az Európai Tanács a 2011. február 4-i következtetéseit, amelyben az Európai Tanács elismerte, hogy az uniós energiahatékonysági célkitűzés megvalósulása nem halad megfelelő ütemben, és határozott fellépésre van szükség az épületek, a közlekedés, a termékek és a folyamatok terén elérhető jelentős energiamegtakarítási lehetőségek kiaknázásához. Lásd még: a Bizottság 2011. március 8-i Közleményét az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: 2011. évi energiahatékonysági terv. A közlemény megerősítette, hogy az Unió nem halad megfelelő ütemben az energiahatékonysági célkitűzésének elérése felé. Ennek helyrehozatala érdekében a 2011. évi energiahatékonysági terv az energialáncolat egészére vonatkozó energiahatékonysági politikákat és intézkedést fogalmazott meg, ideértve a hő és energia termelést, és kiemelte, hogy a hulladékhőt minden lehetséges esetben hasznosítani kell és a nagy hatékonyságú kapcsolt energiatermelés használatát a lehető legjobban ki kell használni.

([40]) A C-379/98. sz., *PreussenElektra* ügyben 2001. március 13-án hozott ítélet (ECLI:EU:C:2001:160).

([41]) A C-182/03 és a C-217/03. sz., *Forum 187 kontra Bizottság* egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítélet 147. pontja (ECLI:EU:C:2005:266).

([42]) A C-206/06, sz., *Essent Netwerk Noord és mások* ügyben 2008. július 17-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:413).

([43]) A C-379/98. sz., *PreussenElektra* ügyben 2001. március 13-án hozott ítélet (ECLI:EU:C:2001:160).

iparágakban működő vállalatokat felmentette a zöld villamos energia vásárlásának kötelezettsége alól, ha a zöld villamos energia költsége magasabb volt a vállalat termelési értékének 0,5 %-ánál ([44]). 2011. március 8-án a Bizottság a végleges határozatában kimondta, hogy a zöld villamos energiáról szóló osztrák törvényben szereplő, az energiaigényes fogyasztók számára meghatározott felső határok állami támogatásnak minősülnek ([45]).

(164) A Bizottság megjegyezte emellett, hogy az átállási terv a gyakorlatban a 2016-ban nem energiaigényes fogyasztónak minősülő C kategóriájú végső fogyasztókra vonatkozó értékek módosítását jelenti. 2016-ban bármely elővigyázatos és körültekintő gazdasági szereplő felismerhette, hogy mielőtt feltételezné, hogy a mérséklések nem minősülnek támogatásnak, indokolt megvárni a Bizottság állásfoglalását, különösen mivel közismert volt, hogy a 2016. évi KWKG a Bizottsághoz jóváhagyásra benyújtásra került.

(165) Végül a Bizottság hozzátette, hogy az átállási tervvel a vállalkozások elkerülhetik a túlzottan magas és hirtelen pénzügyi váltásokat és e tekintetben az hozzájárul a CHP-támogatás fenti 124. és azt követő pontokban említett finanszírozásának fenntarthatóságához is.

(166) Az átállási terv kezdete előtt alkalmazott CHP-pótdíj mérséklések tekintetében a Bizottság véleménye szerint a nagy hatékonyságú CHP kialakításának folyamatban léte következtében (a 20 %-os uniós energiahatékonysági cél kijelölését megelőzően) a 2006 novembere után a 2002. évi KWKG alapján nyújtott mérséklések nem teljesítik az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében szereplő feltételeket, így azokra a 994/98/EK rendelet 2. cikke szerint a mérséklés idején alkalmazandó rendelet (de minimis támogatás) vonatkozik, illetve a 2008 decemberétől 2010 decemberéig nyújtott mérséklésekre pedig az Ideiglenes közösségi keretszabály a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban ([46]) vonatkozik.

6.5. **Következtetés**

(167) A Bizottság véleménye szerint Németország a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdésének megsértésével jogellenesen alkalmazott mérsékelt CHP-pótdíjakat egyes végső fogyasztók tekintetében. A Bizottság azonban hozzátette, hogy a 2016. december 22-i törvénnyel módosított és az átállási tervvel kiegészített mérséklések a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerint összeegyeztethetőek a belső piaccal.

7. **A CHP-TÁMOGATÁS 2017. DECEMBER 22-I TÖRVÉNNYEL MÓDOSÍTOTT 2016. ÉVI KWKG ÁLTAL TERVEZETT KITERJESZTÉSÉNEK ELŐZETES VIZSGÁLATA**

(168) A 7. pontban leírtak szerint a Bizottság 2016. október 24-én hagyta jóvá a német hatóságok által benyújtott CHP-támogatási program módosítását. A módosítás során megváltoznak a CHP-létesítmények számára a 2017/2018 telén lefolytatásra kerülő, a támogatást elnyerő létesítményeket kiválasztó közbeszerzésekben való részvételhez előírt feltételek. A módosítás következtében a zárt elosztórendszerbe villamos energiát termelő CHP-létesítmények szintén részt vehetnek az említett közbeszerzésekben (a továbbiakban: a módosítás). A saját felhasználásra kerülő CHP azonban továbbra sem jogosít a közbeszerzésben juttatott támogatásra, arra nem vonatkozik a bejelentett módosítás. Az alábbi pont a módosítás (EU) 2015/1589 rendelet 4. cikke szerinti előzetes vizsgálatát tartalmazza.

7.1. **A támogatás megléte**

(169) A fenti 5. pontban bemutatott módosítás következtében a CHP-működtetők további csoportja vehet részt a villamos energia tekintetében a piaci áron felül fizetett prémiumra irányuló közbeszerzésekben. A módosítás tehát kiterjeszti a jóváhagyott támogatási program kedvezményezettjeinek körét. A módosítás nem változtatja meg azonban a támogatás meglétének a Bizottság által az eljárás megindításáról szóló határozat 123., 128–137., 139. és 144. a) pontjában leírt értékelését. A módosítás tehát szintén támogatási programnak minősül.

(170) A módosítás lehetővé teszi az érintett CHP-létesítmények számára, hogy részt vegyenek a közhálózatba villamos energiát termelő CHP-létesítmények számára indított közbeszerzésben. A közbeszerzés során kiválasztott CHP-létesítmények a piaci áron felüli prémiumban részesülnek. Ez a többi, a termelt villamos energiát piaci áron értékesítő villamosenergia-termelővel szemben előnyt biztosít az ilyen létesítmények számára. Mivel csak CHP-létesítmények és azoknak is csak meghatározott típusú működtetői vehetnek részt a közbeszerzésben, az előny

([44]) A Bizottság határozata (2009. július 22.) – SA.26036 (C 24/2009) számú állami támogatás – Ausztria – Támogatás nagy villamosenergia-fogyasztóknak (HL C 217., 2009.9.11., 12. o.).

([45]) A Bizottság 2011/528/EU határozata (2011. március 8.) Az Ausztria által nyújtott C 24/09 (korábbi N 446/08) számú állami támogatásról – A zöld energiáról szóló osztrák törvény – állami támogatás nagy villamosenergia-fogyasztóknak (HL L 235., 2011.9.10., 42. o.).

([46]) HL C 83., 2009.4.7., 1. o.

szelektív. A támogatás a fenti 2.2. és 2.3. pontokban említett CHP-pótdíjakból kerül finanszírozásra, az tehát a fenti 6.1.2. pontban meghatározott okokból állami forrásból finanszírozottnak minősül. Az előny emellett hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre és versenyre. A zárt elosztórendszerbe villamos energiát termelő CHP-létesítmények működtetői a közhálózatba villamos energiát termelő villamos energia működtetőkkel versenyeznek. Mivel a közhálózatba termelt villamos energiát érinti a tagállamok közötti kereskedelem és a tagállamok közötti verseny, így a módosítás által a kedvezmények zárt elosztórendszerbe villamos energiát termelő CHP-létesítményekre történő kiterjesztése szintén hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre és versenyre.

7.2. **Jogszerűség**

(171) mivel a CHP-létesítmények új csoportjának a közbeszerzésekben való részvételére vonatkozó intézkedés még nem került elfogadásra, Németország megfelelt az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdése szerinti feltételnek.

7.3. **Összeegyeztethetőség**

7.3.1. *Közérdekű célhoz való hozzájárulás.*

(172) A támogatás célja továbbra is az, ami az eljárást megindításáról szóló határozat 148. pontjában szerepel: a környezetvédelem szintjének javítása az energiahatékony kapcsolt energiatermelőktől származó villamos energia előnyben részesítésével. A Bizottság e tekintetben megjegyezte, hogy azok a CHP-létesítményeknek, amelyek jogosultak lennének a közbeszerzésekben részt venni, továbbra is meg kellene felelniük az EEAG 139. §-ában támasztott nagy hatásfok követelményeknek.

(173) A Bizottság tehát megállapítja, hogy a módosítás – az eredeti intézkedéshez hasonlóan – közérdekű célhoz való hozzájárulásnak minősül (e tekintetben lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 3.3.1.1. pontját).

7.3.2. *Az állami beavatkozás szükségessége és az ösztönző hatás*

(174) A közhálózatba villamos energiát termelő CHP-létesítmények megegyeznek az eljárás megindításáról szóló határozatban „*Kontraktornak*" nevezett CHP-létesítményekkel (lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 23. pontját), illetve azokkal a létesítményekkel, amelyekről a német hatóságok teljes élettartam költségre és a várható piaci árral való összehasonlításra vonatkozó adatokat nyújtottak be (lásd a fenti 5. táblázatot).

(175) A tagállamoknak bizonyítaniuk kell, hogy az állami támogatásra olyan piaci hiányosság helyrehozatala érdekében van szükség, amelyet másképpen nem lehet kiküszöbölni (vö. EEAG 37. §). A kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés esetén a Bizottság feltételezi, hogy az energiahatékonysági intézkedések a negatív externáliákat célozzák azáltal, hogy egyedi ösztönzőket hoznak létre az energiahatékonysági környezeti célok és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének eléréshez (vö. EEAG 35. és 142. §).

(176) Az EEAG 49. §-a szerint a tagállamoknak bizonyítaniuk kell, hogy a támogatás miatt a kedvezményezett közös érdek elérésének céljából megváltoztatja magatartását.

(177) A német hatóságok által készített számítások szerint (lásd 5. táblázat) a nagy hatásfokú CHP-létesítmények által termel villamos energia termelési költségei (teljes élettartam költségek) magasabbak a villamos energia piaci áránál, vagyis a támogatás nélkül ez a fajta magatartás nem valószínű, hogy gazdaságilag megtérülővé válna.

(178) A módosítással érintett CHP-létesítmények csak akkor részesülnek támogatásban, ha azokat a versenypiaci alapú ajánlattételi eljárásban kiválasztják, így tehát nincs szükség arra, hogy eleget tegyenek az EEAG 51. §-ában meghatározott követelményeknek (lásd az EEAG 52. §-át).

(179) A Bizottság ezek alapján megállapítja, hogy a német hatóságok bebizonyították, hogy szükség van a közhálózatba energiát termelő CHP-létesítmények támogatására, és a támogatási program ösztönző hatással bír.

7.3.3. *A támogatás megfelelősége, a verseny indokolatlan torzulásának arányossága és annak elkerülése*

(180) Az EEAG 145. pontja szerint az állami támogatás függetlenül a támogatás nyújtásának módjától megfelelő eszköznek minősülhet az energiahatékonysági intézkedések finanszírozására. A piaci áron felül fizetett prémiumok megfelelő támogatási eszközök a CHP-létesítmények hatékony kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésből származó villamos energia magasabb termelési költségének kompenzálására, mivel azok azokat a járulékos költségeket célozzák, amelyeket a piaci ár nem fedez.

(181) A benyújtott módosítás a CHP-működtetők olyan új kategóriáját vezetné be, akik részt vehetnek a közbeszerzésekben annak érdekében, hogy a piaci áron felüli prémiumra jogosultak legyenek. Mivel a módosítás a magas energiahatékonyságú CHP-létesítményekben történő villamosenergia-termelés működési támogatásával egyezik meg, ezért az arányosság vizsgálatakor az EEAG 151. §-a alkalmazandó.

(182) Az arányosság vizsgálata során az EEAG 151. §-a az EEAG 3.3.2.1. pontjában említett megújuló energiaforrásokból származó villamos energia működési támogatására vonatkozó feltételekre hivatkozik.

(183) A módosítással érintett CHP-létesítmények az EEAG 151. §-ának a) pontjában szereplő kategóriába tartoznak: a megtermelt energia nyilvános forgalomba kerül (bár kevesebb vásárló számára értékesítik mint a közhálózatba kerülő villamos energiát).

(184) Az arányosság vizsgálata során az EEAG 151. §-a az EEAG 3.3.2.1. pontjában említett megújuló energiaforrásokból származó villamos energia működési támogatására vonatkozó feltételekre hivatkozik.

(185) Az EEAG 124. §-a szerint a támogatást a piaci áron felüli prémiumként kell nyújtani, ha a működtetők a villamos energiát közvetlenül a piacon értékesítik. Emellett a kedvezményezettekre szokványos kiegyenlítési feladatok vonatkoznak, kivéve, ha nincs likvid következő napra vonatkozó kiegyenlítő piac és a programnak biztosítania kell, hogy a működtetőknek nem áll érdekében villamos energiát termelni olyankor, amikor a piaci ár negatív.

(186) A támogatási program megfelel az EEAG 124. §-ának a) pontjában foglaltaknak, mivel a vállalkozásoknak nyújtott támogatást a piaci áron felüli prémiumként fizetik meg, és a CHP-létesítmény működtetője köteles a villamos energiát a piacon értékesíteni (lásd a fenti 79. pontot). A működtetőre emellett kiegyenlítési feladatok is vonatkoznak (lásd a fenti 79. pontot). Végül pedig a program nem sarkallja arra a működtetőket, hogy negatív árak esetén is termeljenek. Éppen ellenkezőleg, a támogatás meghatározott prémiumként, korlátozott mértékű kihasználási időtartam után kerül kifizetésre. Ezáltal a magasabb kereslet idején a bevétel maximalizálásnak köszönhetően növekszik a vállalkozások villamos energia értékesítési hajlandósága, és ezzel párhuzamosan negatív árak esetén pedig csökken a termelésre való hajlam. Emellett negatív árak esetén Németország felfüggeszti a támogatást (lásd a fenti 79. pontot).

(187) Az EEAG 126. §-a előírja, hogy 2017. január 1-től a támogatást valódi versenypiaci alapú ajánlattételi eljárással kell odaítélni.

(188) A módosítás megfelel ennek az előírásnak, mivel a CHP-működtetők olyan kategóriáját vezeti be, akik a 2017/2018 telén tartott közbeszerzésekben vehetnek részt. A stratégiai árazás tekintetében a Bizottság megjegyezte, hogy a német hatóságok a privát hálózatokba villamos energiát termelő CHP-létesítmények gazdasági működésére vonatkozó tanulmányt végeztek, amelyből kiderült, hogy a versenyelőny sokkal alacsonyabb mértékű, mint azt korábban gondolták (ha egyáltalán fennáll), így a stratégiai árazás kockázata megfelelően alacsony ahhoz, hogy az ilyen típusú CHP-létesítmények is részt vehessenek a közbeszerzésekben. Emellett a német hatóságok kifejtették, hogy ezt az elemet a közbeszerzések értékelése során is figyelembe fogják venni és hozzátették, hogy amennyiben a stratégiai árazásra utaló jeleket találnak, azokat a közbeszerzés módszerének meghatározására szóló keretek között fogják megoldani és értesítik a Bizottságot a kiválasztási feltételek és a közbeszerzés kialakításának módosításáról.

7.3.4. *Átláthatóság*

(189) A módosítás nincs hatással a német hatóságoknak az EEAG 3.2.7. pontjában szereplő feltételeknek való megfelelésre irányuló kötelezettségvállalására. Az intézkedések megfelelnek az átláthatóságra vonatkozó rendelkezéseknek.

7.3.5. *Következtetés*

(190) A 7.3.1–7.3.4. pontokban foglalt okok következtében a Bizottság megállapítja, hogy a zárt elosztórendszerben alkalmazott új, magas hatékonyságú CHP-létesítményeknek nyújtott támogatás megfelel az EEAG-nak, különösen annak 3.4. pontjának, ennek megfelelően pedig az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerint összeegyeztethető a belső piaccal,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Németország által a 2016. évi KWKG-ben megállapított, az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésével ellentétes CHP-pótdíj mérséklésére vonatkozó rendelkezések a 2016. december 22-i módosításukat követően az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése szerint összeegyeztethetők a belső piaccal.

2. cikk

Az 1. cikkben hivatkozott támogatási program alapján nyújtott egyedi támogatások nem minősülnek a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak, ha azok a támogatás nyújtása idején megfeleltek a 994/98/EK rendeletének 2. cikke szerint elfogadott rendeletben szereplő, a támogatás nyújtásakor alkalmazandó feltételeknek.

3. cikk

A Bizottság elfogadja a Németország által benyújtott, a 2011–2019 közötti időszakra vonatkozó átállási tervet. Németország köteles értesíteni a Bizottságot az átállási terv végrehajtásáról.

4. cikk

A Bizottság nem emel kifogást a C(2016)6714. számú határozattal jóváhagyott támogatási program új, zárt elosztórendszerben alkalmazott nagy hatásfokú CHP-létesítményekre Németország által a 2016. december 22-i törvénnyel módosított 2016. évi KWKG 33a. §-a (2) bekezdése b) pontjának bb) alpontja alapján történő kiterjesztésével szemben, mivel a támogatási program ilyen kiterjesztése a Szerződés 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerint összeegyeztethető a belső piaccal.

5. cikk

Ennek a határozatnak a Németországi Szövetségi Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2017. május 23-án.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
a Bizottság tagja